

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឆ្នាំទី២៦ លេខ៤២

ត្រីមាសទី០២ ឆ្នាំ២០២៦

កាត់កិច្ច

ច្បាប់ចម្លង

ទិស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

សារបាត

ព្រះរាជក្រម ព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ សេចក្តីសម្រេច បទបញ្ជា សារាចរ ប្រកាស

ក
មាតិកា

I-ព្រះរាជខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

ព្រះរាជក្រឹត្យ

- ២-៦-២០២៦ -ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/០៦២៦/៥៩៨ ស្តីពី ការដំឡើងថ្នាក់ និងឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំឆ្នាំ នៃ ក្របខ័ណ្ឌគ្រូបង្រៀនកម្រិតខ្ពស់ នៅក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដល់មន្ត្រីរាជការ ៦០២២ រូប (តទៅរាជកិច្ចលេខ ៤៣) ៥០១៧

II-រាជរដ្ឋាភិបាល

១-អនុក្រឹត្យ

- ៦-៥-២០២៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៨០ អនក្រ.បក ស្តីពី ការបញ្ជាក់ចំណាយក្នុងប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ៥១០៩
- ៤-៥-២០២៦ -អនុក្រឹត្យលេខ ៤០៦ អនក្រ.តត ស្តីពី ការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ ៥១៤៤

២-សេចក្តីសម្រេច

- ១៣-៥-២០២៦ -សេចក្តីសម្រេចលេខ ៥៦ សសរ ស្តីពី ការបញ្ចូលក្របខ័ណ្ឌ និងប្រគល់ឋានន្តរស័ក្តិ នាយទាហាន ៥១៤៦

III-ការងារបណ្ណាក្រសួង

ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

- ១៨-៥-២០២៦ -ប្រកាសអន្តរក្រសួងលេខ ៣៧៨ សហវ.ប្រក.អរតន ស្តីពី ការបង្កើតរដ្ឋទេយ្យចំណូលនៅ តុលាការកំពូល និង មហាអយ្យការ អមតុលាការកំពូល ៥១៤៨

ព្រះរាជក្រឹត្យ

យើង

នស/រកត/០៦២៦/៤៩៧

**ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី**

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨២៣/១៩៨១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការតែងតាំង រាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២២៤/២០៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការតែងតាំងបំពេញ បន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩២៤/១១៦៩ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួល និងតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១២៤/១៤៧៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួល និងតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី សហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០១ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/០៣០០/១១៦ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០១/២៤០ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តម
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០១៤/១១៧៥ ចុះថ្ងៃទី២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីគោលការណ៍រួម

នៃការសាធារណៈរបស់រដ្ឋ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០១៤/១១៧៥ ចុះថ្ងៃទី២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីគោលការណ៍រួម
នៃការសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ហើយបានចាត់តាំងឱ្យលោក **ហ៊ុន ម៉ាណែត** នាយករដ្ឋមន្ត្រី
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : ដំឡើងថ្នាក់ និងឋានន្តរស័ក្តិប្រចាំឆ្នាំ ក្នុងឋានន្តរស័ក្តិគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស នៃក្របខ័ណ្ឌគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តម នៅក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដល់មន្ត្រីរាជការ ៦០២២ រូប ចាប់ពីថ្ងៃទី១៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៦ ៖

១-ឯកឧត្តម ឡៅ សុផល	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២-ឯកឧត្តម ហោរ ម៉េង	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
៣-ឯកឧត្តម សៀង សុវណ្ណា	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
៤-ឯកឧត្តម សិត ខន	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
៥-ឯកឧត្តម លឹម សុផា	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
៦-ឯកឧត្តម ម៉ុន សុខ	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
៧-ឯកឧត្តម ហាន ឌីវិន	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
៨-លោក ឡុច សុវត្តិ	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
៩-លោក សេង សុវិន៖	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
១០-លោក កែម ព្រហ្មវិរ៖	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
១១-លោក ស៊ុន វ៉ាមុនី	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
១២-លោក នេង ព្រី	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
១៣-លោក ជួន ណារ៉ុន	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
១៤-លោក ចេត សុវត្ថ	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
១៥-លោកស្រី សាយគឹម សុផាវី	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
១៦-លោកស្រី យ៉ាង សុវិណ្ណា	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
១៧-លោក អ៊ុន ម៉ៅហុក	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
១៨-លោក ថោង រិទ្ធី	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
១៩-លោក ចាន់ សាម៉េត	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២០-លោក អ៊ុន ប្រសិទ្ធ	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២១-លោក ម៉ុន រុ	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២២-លោក ពៅ ពិសិដ្ឋ	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២៣-លោក សំ ថា	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២៤-លោក សាយ រ៉ូម៉ូដា	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២៥-លោក ហ៊ុយ ហាង	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២៦-លោក ហង់ សំឡើង	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២៧-លោក ហង់ សុផល	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២៨-លោក ហង់ សុវត្តិ	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១
២៩-លោក ហង់ សុវណ្ណា	ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២	មកជាថ្នាក់លេខ ១

៣០-លោក ព្រំ វណ្ណារឿន
 ៣១-លោកស្រី អ៊ុន សាង
 ៣២-លោក នួន សំប៊ុន
 ៣៣-លោក អ៊ុយ ណារិន
 ៣៤-លោកស្រី សៀម សីលា
 ៣៥-លោកស្រី សៀក សុខនី
 ៣៦-លោក ឡេង សាវ៉ាត
 ៣៧-លោក ឌុក ចាន់ផុល
 ៣៨-លោក ម៉ីត សាខន
 ៣៩-លោក យ៉ិន វ៉ា
 ៤០-លោក ស សុភាព
 ៤១-លោកស្រី រេក សុផា
 ៤២-លោក សៅ សកុណា
 ៤៣-លោក សុ សុខុន
 ៤៤-លោក ម៉ី មិមិត្រ
 ៤៥-លោក អ៊ុន សុផាវិ
 ៤៦-លោកស្រី រស់ សេដ្ឋា
 ៤៧-លោក ភ័ សារិទ្ធ
 ៤៨-លោក អ៊ុយ ព្រហស្សកី
 ៤៩-លោក ជារ៉ា សុភី
 ៥០-លោក តែន គឹមគុន
 ៥១-លោក អ៊ុន សុខា
 ៥២-លោក ឈា សារុន
 ៥៣-លោក អ៊ុក រិទ្ធិ
 ៥៤-លោក សាម សារុ
 ៥៥-លោកស្រី លី ខេង
 ៥៦-លោក ចាំម ចាន់ផុល
 ៥៧-លោក សេង ស៊ុយ
 ៥៨-លោក ទេព យ៉ុក

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ២

មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១
 មកជាថ្នាក់លេខ ១

៤៧៨-លោក លី ម៉ិនហៃ
 ៤៧៩-លោក ស៊ីម ស៊ីន
 ៤៨០-លោកស្រី ម៉ៅ ផល្លា
 ៤៨១-លោក សាយ សេរីបុប
 ៤៨២-លោក ហេង សារ៉ុ
 ៤៨៣-លោក ហាន យ៉េន
 ៤៨៤-លោកស្រី អ៊ុច តូចអេង
 ៤៨៥-លោកស្រី ឡៅ គឹមឡាន
 ៤៨៦-លោកស្រី ផេង អ៊ុ
 ៤៨៧-លោក ឡុច សុខុល
 ៤៨៨-លោកស្រី មូរី សិទ្ធិណា
 ៤៨៩-លោក លាង ហាយ
 ៤៩០-លោក យ៉ីង ភុំ
 ៤៩១-លោក ហុក សាវ៉ាន់
 ៤៩២-លោក សៀក សុខប្បុរី
 ៤៩៣-លោក ឆាវ ឆាន
 ៤៩៤-លោក ហៀង ចំរើន
 ៤៩៥-លោកស្រី យ៉ឹម សុឆីវា
 ៤៩៦-លោកស្រី អ៊ុច គង
 ៤៩៧-លោកស្រី កាច់ ចាន់ណា
 ៤៩៨-លោកស្រី ស៊ាន់ ចន្ទី
 ៤៩៩-លោកស្រី ស្មើ សុឆារ៉ា
 ៥០០-លោក ឡុច វី
 ៥០១-លោក ថោង នី
 ៥០២-លោក តែ គឹមសៀន
 ៥០៣-លោក អ៊ុច ផល្លី
 ៥០៤-លោក កេង ចាន់ថា
 ៥០៥-លោកស្រី ខុំ សុដា
 ៥០៦-លោក ស៊ីន លីមសេង

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២

៨៩៤-លោក ឈួន សុភិរ័
 ៨៩៥-លោក នឹង យ៉ុង
 ៨៩៦-លោក មួន ចាន់តូច
 ៨៩៧-លោក បាន វាសនា
 ៨៩៨-លោក ហោង សុខលក្ខ
 ៨៩៩-លោកស្រី សៅ សុភ័ក្ត
 ៩០០-លោកស្រី វិណ លេងលឹម
 ៩០១-លោក ណុប សុខា
 ៩០២-លោក ឆឿ សុំណា
 ៩០៣-លោក ម៉េង ចាន់ថន
 ៩០៤-លោក ច្រើន ស៊ុនលី
 ៩០៥-លោក គាង ម៉ុនឆែន
 ៩០៦-លោក ណាង ស៊ុនហ៊ាង
 ៩០៧-លោក ម៉េង វណ្ណារី
 ៩០៨-លោកស្រី ម៉ៅ ណាវី
 ៩០៩-លោក សុ សុវណ្ណារា
 ៩១០-លោក សឹង ប្រាវ
 ៩១១-លោក អ៊ុំ វាសនា
 ៩១២-លោក គង់ ឌីណា
 ៩១៣-លោក សុខ សុខសាន្ត
 ៩១៤-លោក មាស កា
 ៩១៥-លោក ដាវ៉ា សុវណ្ណារិទ្ធ
 ៩១៦-លោក លី ឡា
 ៩១៧-លោក កែវ វុឌ្ឍិ
 ៩១៨-លោក ច័ន្ទ សុផលវិធី
 ៩១៩-លោក ទួន វណ្ណសៀន
 ៩២០-លោក មាឃ ចាន់ថេង
 ៩២១-លោក ម៉ៅ សុផិ

៩២២-លោក លី សុខន
 ៩២៣-លោក មាឃ សុខធី
 ៩២៤-លោក សុវណ្ណារា
 ៩២៥-លោក វិណ

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣ មកជាថ្នាក់លេខ ២

- ១០២២-លោកស្រី **ខាំ សុធានី**
- ១០២៣-លោកស្រី **ឆន់ សុវណ្ណារី**
- ១០២៤-លោក **សំ សុខឃី**
- ១០២៥-លោកស្រី **ហង់ ស៊ីមន**
- ១០២៦-លោក **ប៊ុយ ចុឌី**
- ១០២៧-លោក **លី សុផិន**
- ១០២៨-លោកស្រី **ស្វាយ សោម៉ា**
- ១០២៩-លោក **នួន វិរ៉ា**
- ១០៣០-លោក **ឡេង មុរី**
- ១០៣១-លោក **ចាម រតនា**
- ១០៣២-លោក **ចេង ថុន**
- ១០៣៣-លោក **ហាក់ សុភហ៊ុ**
- ១០៣៤-លោក **មេ ត្រី**
- ១០៣៥-លោក **ម៉ិច អុន**
- ១០៣៦-លោក **នែ សុផល**
- ១០៣៧-លោក **សោមនស្ស ពិសិដ្ឋ**
- ១០៣៨-លោក **ទួច ចន្ទឌុំ**
- ១០៣៩-លោក **ឆ្នៀង ចន្ទា**
- ១០៤០-លោក **ហ៊ាន ម៉េងគីង**
- ១០៤១-លោកស្រី **ហង់ ស្រីម៉ាច**
- ១០៤២-លោកស្រី **អុក ជន្មឺនី**
- ១០៤៣-លោកស្រី **គូ សុភី**
- ១០៤៤-លោកស្រី **ហុន ម៉ូលីណា**
- ១០៤៥-លោកស្រី **ប៊ុរ មូលីនា**
- ១០៤៦-លោកស្រី **ពស់ ជា**
- ១០៤៧-លោកស្រី **ម៉ែន ភក្ដី**
- ១០៤៨-លោកស្រី **តែ ស្រីសោភ័ណ**
- ១០៤៩-លោក **សៀង សុផា**
- ១០៥០-លោក **គិត ចន្ទឌុំ**

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣
 ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៣

មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២
 មកជាថ្នាក់លេខ ២

លោកស្រី **ទុក គឹមហាន**
 លោក **ទុក ឆារ៉ា**
 លោក **កុសលប្បដិ**

២៤៩៤-លោក អ៊ឹម ឌីត

២៤៩៥-លោក អេង បណ្ណារិទ្ធ

២៤៩៦-លោកស្រី រស់ សុធារី

២៤៩៧-លោក ជា ចាន់ធុ

២៤៩៨-លោក ចាន់ គុណ

២៤៩៩-លោក លី និសុន

២៥០០-លោក គុន រ័ត្នរាជ

២៥០១-លោក យស់ សុវណ្ណ

២៥០២-លោក ជុំ មានជ័យ

២៥០៣-លោកស្រី ឈឹម សុមនា

២៥០៤-លោក សិន បណ្ណារិទ្ធ

២៥០៥-លោក សៅ ធុ

២៥០៦-លោក ម៉ិញ សុខា

២៥០៧-លោក សិន សារុន

២៥០៨-លោក អ៊ឹម សំរោង

២៥០៩-លោក ឌីន សុខហ៊ាង

២៥១០-លោកស្រី អេង ចាន់ណារី

២៥១១-លោកស្រី រស់ ចាន់សោភា

២៥១២-លោក សេង លីម

២៥១៣-លោក រ័ត្ន សារ៉ា

២៥១៤-លោក គ្រុយ ឃីហុន

២៥១៥-លោក សុំ សុវណ្ណារិទ្ធ

២៥១៦-លោក អុន ភ៉ា

២៥១៧-លោក ព្រំ ដារ៉ា

២៥១៨-លោក ព្រហ្ម ធិគុណ

២៥១៩-លោក ឌីម សុខាន់

២៥២០-លោក ហាស វៃហាន

២៥២១-លោក ជាតិ សុខរិទ្ធ

២៥២២-លោក សាត សារ៉ាភ៉ាត

២៥២៣-លោក សុខ សុវណ្ណ

២៥២៤-លោក គ្រុយ សោភា

២៥២៥-លោក គុន ដារ៉ា

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ពីគ្រូបង្រៀនកម្រិតឧត្តមដើមខ្សែពិសេស ថ្នាក់លេខ ៤

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ : ៤០...អនក្រ.បក.ណក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី

ការបញ្ជាក់ចំណាយក្នុងប្រព័ន្ធការពារសង្គម

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨២៣/១៩៨១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២២៤/២០៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពី ការតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩២៤/១១៦៩ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពី ការកែសម្រួលនិងតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១២៤/១៤៧៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពី ការកែសម្រួលនិងតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០៣ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល

- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១២១/០០៣ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០២១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃអាជ្ញាធរសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១១១៩/០១៨ ចុះថ្ងៃទី២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីរបបសន្តិសុខសង្គម
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២២៤/២២១ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៥២០/៥៨២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២០ ស្តីពីការបង្កើតបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គមជាគ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១១៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២១ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អង្គភាពក្រោមឱវាទរបស់អាជ្ញាធរសេវាហិរញ្ញវត្ថុមិនមែនធនាគារ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ២៣៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការប្រតិបត្តិនិងអគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៦៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការប្រែក្លាយទីភ្នាក់ងារបញ្ជាក់ចំណាយសេវាសុខាភិបាល ទៅជាទីភ្នាក់ងារជាតិបញ្ជាក់ចំណាយ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៦០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២ ស្តីពីនីយ៍តកម្មប្រព័ន្ធសន្តិសុខសង្គម
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៣៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការធ្វើសុខដុមនីយកម្មប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីនិងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យគាំពារសង្គម
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនិងក្រសួងសុខាភិបាល

សម្រេច
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

អនុក្រឹត្យនេះ កំណត់អំពីវិធាន និងគោលការណ៍នៃការបញ្ជាក់ចំណាយដើម្បីធានាសុក្រឹតភាព តម្លាភាព គណនេយ្យភាព ប្រសិទ្ធភាព និងស័ក្តិសិទ្ធភាពនៃការទូទាត់ចំណាយក្នុងប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម។

មាត្រា ២ .-

- អនុក្រឹត្យនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះការបញ្ជាក់ចំណាយលើ៖
- សេវាវេជ្ជសាស្ត្រ និងសេវាមិនមែនវេជ្ជសាស្ត្រនៃមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល
  - សេវាវេជ្ជសាស្ត្រនៃរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាព
  - សេវាវេជ្ជសាស្ត្រនៃរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារ។

មាត្រា៣ .-

វាក្យសព្ទដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ មាននិយមន័យ ដូចខាងក្រោម៖

- ការបញ្ជាក់ចំណាយ សំដៅដល់យន្តការផ្ទៀងផ្ទាត់ភាពត្រឹមត្រូវនៃការស្នើសុំទូទាត់របស់មូលដ្ឋានសុខាភិបាល លើការផ្តល់សេវាសុខាភិបាលជូនអត្តសាហកៈ ក្រោមមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាព និងរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារ។
- ប្រតិបត្តិការមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល សំដៅដល់ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងការអនុវត្តមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល។
- ភាគីផ្តល់សេវា សំដៅដល់មូលដ្ឋានសុខាភិបាលសាធារណៈ និងមូលដ្ឋានសុខាភិបាលឯកជនដែលផ្តល់សេវាសុខាភិបាលក្រោមប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម។
- អន្តរប្រតិបត្តិការ សំដៅដល់សមត្ថភាពនៃប្រព័ន្ធខ្ចីដីថល ដែលអាចធ្វើសន្ទនាកម្មជាមួយគ្នាក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ និងការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យដែលជាទូទៅកើតឡើងដោយស្វ័យប្រវត្តិតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់។
- ប្រព័ន្ធកំណត់ត្រាវេជ្ជសាស្ត្រអេឡិចត្រូនិក (Electronic Medical Record - EMR) សំដៅដល់ប្រព័ន្ធខ្ចីដីថលសម្រាប់កត់ត្រាប្រវត្តិជំងឺ និងការព្យាបាលអ្នកជំងឺដែលគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ដោយភាគីផ្តល់សេវា។
- ប្រព័ន្ធខ្ចីដីថលបញ្ជាក់ចំណាយ សំដៅដល់ប្រព័ន្ធខ្ចីដីថលដែលគ្រប់គ្រងដំណើរការស្នើសុំទូទាត់ បញ្ជាក់ចំណាយ និងបញ្ជាចំណាយក្នុងប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ដែលជាទំនើបកម្មនៃប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិកកត់ត្រា និងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យអ្នកជំងឺ (Patient Management and Registration System - PMRS)។
- ការបញ្ជាក់ចំណាយស្វ័យប្រវត្តិ សំដៅដល់ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធខ្ចីដីថលបញ្ជាក់ចំណាយដើម្បីធ្វើការបញ្ជាក់ចំណាយ ជាមួយនឹងអន្តរាគមន៍របស់មន្ត្រីបញ្ជាក់ចំណាយតិចតួចបំផុត។

ជំពូកទី២

ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា៤ .-

ទីភ្នាក់ងារជាតិបញ្ជាក់ចំណាយ ដែលសរសេរជាអក្សរកាត់ថា **ន.ជ.ប.** ជាអង្គភាពតែមួយគត់ដែលមានសមត្ថកិច្ចអនុវត្តការបញ្ជាក់ចំណាយក្នុងប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

ន.ជ.ប. ត្រូវអភិវឌ្ឍ និងគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធខ្ចីដីថលបញ្ជាក់ចំណាយ។

ជំពូកទី៣

គោលការណ៍ និងយន្តការនៃការបញ្ជាក់ចំណាយ

មាត្រា៥ .-

រាល់ការស្នើសុំទូទាត់ចំណាយត្រូវឆ្លងកាត់ការបញ្ជាក់ចំណាយស្វ័យប្រវត្តិ ដោយប្រព័ន្ធដីជីថល បញ្ជាក់ចំណាយរបស់ **ន.ជ.ប.** ដោយធ្វើអន្តរប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងប្រព័ន្ធកំណត់ត្រាវេជ្ជសាស្ត្រ អេឡិចត្រូនិករបស់ភាគីផ្តល់សេវា ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការរបស់ប្រតិបត្តិករមូលនិធិសមធម៌ និងប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការ របស់បេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គម (**ប.ស.ស.**) តាមរយៈថ្នាលដីជីថលគាំពារសង្គមកម្ពុជា។

មាត្រា៦ .-

ភាគីផ្តល់សេវា ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះឈ្មោះដើម្បីអនុវត្តការស្នើសុំទូទាត់ចំណាយតាមប្រព័ន្ធ ដីជីថលបញ្ជាក់ចំណាយរបស់ **ន.ជ.ប.**។ ទម្រង់នៃពាក្យស្នើសុំ និងឯកសារភ្ជាប់ត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តី ណែនាំរបស់ **ន.ជ.ប.**។

មាត្រា៧ .-

ភាគីផ្តល់សេវា ត្រូវធ្វើការស្នើសុំទូទាត់ចំណាយមក **ន.ជ.ប.** យ៉ាងយូរ ៧២ (ចិតសិបពីរ) ម៉ោង ក្រោយពេលបញ្ចប់ការផ្តល់សេវានៃករណីនីមួយៗ។

មាត្រា៨ .-

ន.ជ.ប. ត្រូវបញ្ជូនបញ្ជាចំណាយរៀងរាល់អឌ្ឍមាសជូនប្រតិបត្តិករមូលនិធិសមធម៌ សុខាភិបាល និង **ប.ស.ស.** តាមរយៈការធ្វើអន្តរប្រតិបត្តិការ ដើម្បីធ្វើការទូទាត់ចំណាយ។ **ន.ជ.ប.** នឹងធ្វើការបូកសរុបប្រចាំខែអំពីការទូទាត់ជូនប្រតិបត្តិករមូលនិធិសមធម៌ និង **ប.ស.ស.**។ ក្នុងករណី រកឃើញភាពមិនប្រក្រតី **ន.ជ.ប.** នឹងចាត់វិធានការកែតម្រូវស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

មាត្រា៩ .-

ប្រតិបត្តិករមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល និង **ប.ស.ស.** ត្រូវទូទាត់តាមបញ្ជាចំណាយដែល ទទួលបានពី **ន.ជ.ប.** ជូនភាគីផ្តល់សេវា តាមប្រព័ន្ធធនាគារយ៉ាងយូរ ៥ (ប្រាំ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ។

ប្រតិបត្តិករមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល និង **ប.ស.ស.** ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដែលទូទាត់ រួចរាល់ជូន **ន.ជ.ប.** និងភាគីផ្តល់សេវានៅថ្ងៃបន្ទាប់ តាមរយៈអន្តរប្រតិបត្តិការដូចបានកំណត់នៅ ក្នុងមាត្រា៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា១០ .-

ភាគីផ្តល់សេវាអាចស្នើសុំទូទាត់ចំណាយជាលើកទី ២ (ពីរ) ដោយអនុវត្តតាមយន្តការដូច មានចែងក្នុងមាត្រា៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ យ៉ាងយូរ ៧២ (ចិតសិបពីរ) ម៉ោង បន្ទាប់ពីទទួលបានការបញ្ជូន ត្រឡប់ដោយបញ្ជាក់មូលហេតុច្បាស់លាស់ពី **ន.ជ.ប.**។ **ន.ជ.ប.** បដិសេធការទូទាត់ចំពោះករណី សេវាណាដែលមិនបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវ។

មាត្រា ១១ .-

ខ.ជ.ប. អាចចុះពិនិត្យ និងផ្ទៀងផ្ទាត់ដល់ទីកន្លែងរបស់ភាគីផ្តល់សេវាតាមការចាំបាច់ ដោយមិនចាំបាច់ជូនដំណឹងជាមុន។

ភាគីផ្តល់សេវាមានកាតព្វកិច្ចផ្តល់កិច្ចសហការ ព័ត៌មាន និងឯកសារចាំបាច់ តាមតម្រូវការរបស់មន្ត្រី **ខ.ជ.ប.** ។

មាត្រា ១២ .-

ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងផែនការ ប្រតិបត្តិកម្មលទ្ធផលនិរន្តរ៍សុខាភិបាល **ប.ស.ស.** និងភាគីផ្តល់សេវា ត្រូវផ្តល់ និងធ្វើបច្ចុប្បន្នកម្មទិន្នន័យ និងព័ត៌មានមក **ខ.ជ.ប.** ដើម្បីគាំទ្រការបញ្ជាក់ចំណាយដោយធ្វើអន្តរប្រតិបត្តិការតាមរយៈថ្នាលឌីជីថលគាំពារសង្គមកម្ពុជា។

មាត្រា ១៣ .-

ភាគីផ្តល់សេវា ត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់សុពលភាពអត្តសញ្ញាណដោយប្រើប្រាស់ទិន្នន័យជីវមាត្រ និងលេខសម្គាល់គាំពារសង្គម ដោយធ្វើអន្តរប្រតិបត្តិការជាមួយនឹងមូលដ្ឋានទិន្នន័យចុះបញ្ជីគាំពារសង្គមតាមរយៈថ្នាលឌីជីថលគាំពារសង្គមកម្ពុជា។

មាត្រា ១៤ .-

ភាគីផ្តល់សេវា ត្រូវប្រើប្រាស់លេខសម្គាល់គាំពារសង្គម ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកជំងឺមកទទួលសេវាដែលស្ថិតក្នុងវិសាលភាពនៃអនុក្រឹត្យនេះ។ ករណីអ្នកជំងឺមិនទាន់មានលេខសម្គាល់អត្តសញ្ញាណអ្នកជំងឺ ភាគីផ្តល់សេវាត្រូវបង្កើតលេខសម្គាល់គាំពារសង្គមជូនអ្នកជំងឺ។

មាត្រា ១៥ .-

ប្រតិបត្តិកម្មលទ្ធផលនិរន្តរ៍សុខាភិបាល និង **ប.ស.ស.** មានសិទ្ធិទទួលបានទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធនឹងសមាជិករបស់ខ្លួន ស្របតាមលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា ១៦ .-

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីលម្អិតនៃការបញ្ជាក់ចំណាយសេវាវេជ្ជសាស្ត្រ និងសេវាមិនមែនវេជ្ជសាស្ត្រនៃមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង រវាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួងផែនការ។

មាត្រា ១៧ .-

លក្ខខណ្ឌ បែបបទ និងនីតិវិធីលម្អិតនៃការបញ្ជាក់ចំណាយសេវាវេជ្ជសាស្ត្រនៃបេសន្តិសុខសង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាព និងបេសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង រវាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងក្រសួងសុខាភិបាល។

ជំពូកទី៤

វិធានការ និងការហាមឃាត់

មាត្រា១៨ ..

ត្រូវបានហាមឃាត់ចំពោះការស្នើសុំទូទាត់ចំណាយរបស់ភាគីផ្តល់សេវា ដូចខាងក្រោម៖

- ១- ការផ្តល់ព័ត៌មាន ឬទិន្នន័យមិនពិត និងសមគំនិតអំពីការផ្តល់សេវា។
- ២- ការស្នើសុំទូទាត់ចំណាយខុសពីកញ្ចប់អត្ថប្រយោជន៍។
- ៣- ការស្នើសុំទូទាត់ចំណាយខុសពីពិធីសារពិនិត្យ មគ្គុទេសក៍ និងសេចក្តីណែនាំពិនិត្យ និងព្យាបាលជំងឺរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល។
- ៤- ការស្នើសុំទូទាត់ចំណាយចំពោះករណីមិនមានអ្នកជំងឺ។
- ៥- ការស្នើសុំទូទាត់ចំណាយដែលបំពាននឹងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធជាធរមានផ្សេងទៀត។

មាត្រា១៩ ..

ភាគីផ្តល់សេវាដែលប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងការហាមឃាត់ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា១៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះ

ន.ជ.ប. អាចចាត់វិធានការ ដូចខាងក្រោម៖

- ១- មិនទូទាត់ទាំងស្រុង ក្នុងករណីដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី១ ឬទី២ ឬទី៣ នៃមាត្រា១៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- ២- ពិន័យដោយកាត់កងទ្វេដងលើទំហំទឹកប្រាក់ដែលបានទូទាត់ ចំពោះករណីដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី៤ នៃមាត្រា១៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា២០ ..

ន.ជ.ប. ត្រូវជូនដំណឹងទៅប្រតិបត្តិករមូលនិធិសមធម៌សុខាភិបាល ឬ **ប.ស.ស.** ដើម្បីចាត់វិធានការទៅតាមប្រភេទ និងទម្ងន់នៃកំហុសដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៨ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

វិធានការបន្ថែមចំពោះភាគីផ្តល់សេវាដែលប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងការហាមឃាត់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាង ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងក្រសួងសុខាភិបាល។

ជំពូកទី៥

ការដោះស្រាយវិវាទបញ្ជាក់ចំណាយ

មាត្រា២១ ..

ភាគីផ្តល់សេវាដែលមិនយល់ព្រមនឹងការសម្រេចដាក់វិធានការរបស់ **ន.ជ.ប.** ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៩ នៃអនុក្រឹត្យនេះ អាចប្តឹងទៅគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយវិវាទបញ្ជាក់ចំណាយ។

មាត្រា២២ ..

ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយវិវាទបញ្ជាក់ចំណាយ ដើម្បីដោះស្រាយលើបណ្តឹងតវ៉ារបស់ភាគីផ្តល់សេវាដែលមិនយល់ព្រមនឹងការសម្រេចរបស់ **ន.ជ.ប.** ។ គណៈកម្មាធិការដោះស្រាយវិវាទបញ្ជាក់ចំណាយ ត្រូវមានសមាសភាពមកពីតំណាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងសុខាភិបាល

ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងឥតពន្ធសុខសង្គម ប្រតិបត្តិកម្មនិងវិនិយោគសុខាភិបាល
ម.ស.ស. អ្នកជំនាញអព្យាក្រឹត្យ និង/ឬភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយវិវាទបញ្ជាក់ចំណាយ ត្រូវកំណត់
ដោយអនុក្រឹត្យតាមការស្នើសុំរួមគ្នារបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងការងារនិង
បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា ២៣ ..

វិធាន និងនីតិវិធីនៃការដោះស្រាយវិវាទបញ្ជាក់ចំណាយ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង
រវាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា ២៤ ..

ភាគីផ្តល់សេវា ដែលមិនយល់ព្រមនឹងការសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការដោះស្រាយវិវាទ
បញ្ជាក់ចំណាយអាចប្តឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

**ជំពូកទី ៦
កម្រៃសេវា**

មាត្រា ២៥ ..

ម.ជ.ម. ត្រូវទទួលបានកម្រៃសេវាបញ្ជាក់ចំណាយ។

កម្រៃសេវានៃការបញ្ជាក់ចំណាយលើសេវាវេជ្ជសាស្ត្រ និងសេវាមិនមែនវេជ្ជសាស្ត្រនៃមូលនិធិ
សមធម៌សុខាភិបាលត្រូវបានលើកលែង។

កម្រៃសេវានៃការបញ្ជាក់ចំណាយលើសេវាវេជ្ជសាស្ត្រនៃរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាព
និងរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារ ត្រូវទទួលបានពី **ម.ស.ស.** ។

ការកំណត់អត្រា បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រងកម្រៃសេវា ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃ **ម.ស.ស.**។

**ជំពូកទី ៧
អន្តរប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ២៦ ..

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តទាំងឡាយ ដែលកំណត់អំពីការបញ្ជាក់ចំណាយនៃមូលនិធិសមធម៌
សុខាភិបាល របបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកថែទាំសុខភាព និងរបបសន្តិសុខសង្គមផ្នែកហានិភ័យការងារ
ត្រូវបន្តអានុភាពអនុវត្តរហូតដល់មានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីមកជំនួស ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃ
អនុក្រឹត្យនេះ។

95

**ជំពូកទី៨
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា២៧ ..

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។

ថ្ងៃពុធ ៤ រោច ខែ ពិសាខ ឆ្នាំមថី អដ្ឋស័ក ព.ស.២៥៧០
ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០២៦

សម្តេចមហាបវរធិបតី នាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន ម៉ាណែត

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចមហាបវរធិបតីនាយករដ្ឋមន្ត្រី សូមហត្ថលេខា

**ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ**

អគ្គបណ្ឌិតសភាចារ្យ អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

**រដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ**

ហេង សុរៈ

**រដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងសុខាភិបាល**

ឈាង វ៉ា

កន្លែងទទួល៖

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចមហាបវរធិបតីនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា២៧
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

គោលនយោបាយ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយ
បញ្ហាជនអនាថា

SOCIAL PROTECTION IN CAMBODIA

គាំពារ
សង្គម
កម្ពុជា

រៀបចំដោយក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម
ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៦

មាតិកា

បុព្វកថា ១

១. សេចក្តីផ្តើម ១

    ១.១. ស្ថានភាពទូទៅនៃបញ្ហាជនអនាថានៅកម្ពុជា ១

    ១.២. ស្ថានភាពបញ្ហាជនអនាថា និងបទពិសោធផ្នាក់តំបន់ ៣

២. ចក្ខុវិស័យ ៥

៣. គោលបំណង គោលដៅ និងគោលការណ៍ ៥

៤. យុទ្ធសាស្ត្រ ៧

    ៤.១. អភិវឌ្ឍយន្តការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យជនអនាថា ៧

    ៤.២. ពង្រឹងអភិបាលកិច្ច ភាពជាដៃគូ និងយន្តការសម្របសម្រួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូ..... ៨

    ៤.៣. រៀបចំកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព និងមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ច ៩

    ៤.៤. អភិវឌ្ឍយន្តការចាំបាច់សម្រាប់ការទទួលបានសេវាបំពេញបន្ថែមនិងអត្ថប្រយោជន៍ពីប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម.. ១១

        ៤.៤.១. អភិវឌ្ឍយន្តការចាំបាច់សម្រាប់ការបញ្ជូនបន្តទៅទទួលបានសេវាបំពេញបន្ថែម ១១

        ៤.៤.២. លើកកម្ពស់ការទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម..... ១២

    ៤.៥. អភិវឌ្ឍយន្តការសមាហរណកម្មជនអនាថាទៅក្នុងសហគមន៍វិញ..... ១៣

    ៤.៦. លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងដល់សហគមន៍..... ១៤

៥. យន្តការជំរុញការអនុវត្តគោលនយោបាយ..... ១៥

    ៥.១. ការអភិវឌ្ឍក្របខណ្ឌគតិយុត្ត..... ១៥

    ៥.២. យន្តការស្ថាប័ន និងយន្តការសម្របសម្រួលក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយ ១៦

    ៥.៣. ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស និងធនធានហិរញ្ញវត្ថុ..... ១៧

        ៥.៣.១. ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស ១៧

        ៥.៣.២. ធនធានហិរញ្ញវត្ថុ..... ១៨

    ៥.៤. ការរៀបចំផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ការអនុវត្តគោលនយោបាយ ១៨

៦. ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ..... ១៩

៧. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន..... ២០

៨. សន្ទានុក្រម ២១

បុព្វកថា

ក្នុងរយៈពេលជាង ៣ ទសវត្សរ៍នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចបាននូវសមិទ្ធផលសំខាន់ៗជាច្រើន គួរជាទីមោទនៈ ក្នុងការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ដែលធ្វើឱ្យសុខុមាលភាពប្រជាជនប្រសើរឡើង ជាបន្តបន្ទាប់។ ដើម្បីសម្រេចបានចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែង ក្នុងការប្រែក្លាយកម្ពុជាឱ្យទៅជាប្រទេស មានចំណូលកម្រិតខ្ពស់នៅឆ្នាំ២០៥០, រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី៧នៃរដ្ឋសភា តាមរយៈការអនុវត្ត យុទ្ធសាស្ត្របញ្ជាកោណ ដំណាក់កាលទី១ នៅតែបន្តផ្ដោតលើការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍមូលធន មនុស្ស ជាគោលដៅអាទិភាពទី១ សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍប្រទេសជាតិ។ ព្រមជាមួយគ្នានេះ រាជរដ្ឋាភិបាល បាន និងកំពុងបន្តអភិវឌ្ឍ និងអនុវត្តគោលនយោបាយនានា សំដៅលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពពលរដ្ឋ ប្រកបដោយចីរភាព សមធម៌ និងបរិយាបន្ន ដោយឈរលើស្មារតី “មិនបោះបង់ពលរដ្ឋណាម្នាក់”។

ទន្ទឹមនឹងសមិទ្ធផល និងកម្មវិធីគោលនយោបាយប្រកបដោយចក្ខុវិស័យនេះ ក្រុមពលរដ្ឋងាយ រងគ្រោះមួយចំនួន នៅមិនទាន់ទទួលបានការគាំពារ និងសេវាសង្គមកិច្ចសមស្រប តាមរយៈយន្តការ ដែលមានស្រាប់នៅឡើយ ក្នុងនោះក៏រួមមានជនអនាថាផងដែរ។ ជនអនាថា សំដៅដល់ជនទីទំលាក់, គ្មានជម្រកពិតប្រាកដ, គ្មានទីពឹង, តែលគោលនៅតាមទីសាធារណៈ, ចំណាកស្រុកពីកន្លែងមួយទៅ កន្លែងមួយ គ្មានមុខរបរពិតប្រាកដ, ឬប្រកបរបររបែបអនាធិបតេយ្យតាមដងផ្លូវ ឬទីសាធារណៈ ដែល គ្មានទីតាំងច្បាស់លាស់ ដែលត្រូវបានប្រទះឃើញជាហូរហែ នៅតាមតំបន់ប្រជុំជន និងក្នុងអំឡុងពិធី បុណ្យធំៗ។ ជនអនាថាមួយចំនួនបានធ្លាក់ខ្លួនប្រព្រឹត្តអំពើអបាយមុខ, រងនូវការកងប្រវត្តិកម្លាំងពលកម្ម, និងផ្លូវភេទ និងក្លាយជាជនរងគ្រោះដោយការសេពគ្រឿងញៀនទៀតផង។ ឫសគល់ និងបញ្ហាប្រឈម នៃបញ្ហាជនអនាថា រួមមានកត្តាមេខ្យល់, កង្វះខាតយន្តការគ្រប់គ្រងមានប្រសិទ្ធភាព, ភាពក្រីក្រ, ភាពគ្មានការងារធ្វើ ឬមិនមានការងារជាប់លាប់, កង្វះសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈ, ការជ្រើសរើសរស់នៅតាមទី សាធារណៈដោយស្ម័គ្រចិត្ត, ការធ្វើចំណាកស្រុក, បញ្ហាសុខភាព, បញ្ហាគ្រួសារ, អំពើហិង្សា, និងការ រើសអើងជាដើម។ កន្លងមក, វិធានការមួយចំនួនដែលក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធបានដាក់ចេញសំដៅ ដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា នៅមិនទាន់មានលក្ខណៈយុទ្ធសាស្ត្រ គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ប្រទាក់ក្រឡា និង មិនទាន់មានប្រសិទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ។

ក្នុងគោលបំណងឆ្លើយតបនឹងភាពចាំបាច់ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងជនអនាថា នៅប្រទេសកម្ពុជា ក៏ដូចជាស្របតាមបទពិសោធនៃប្រទេសក្នុងតំបន់ដែលមានសមាសភាព ជាមួយនឹងស្ថានភាពប្រទេសកម្ពុជា, រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចដាក់ចេញ “គោលនយោបាយ ស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា” ដែលជាក្របខណ្ឌរួម ចង្អុលបង្ហាញនូវ ដំណោះស្រាយយុទ្ធសាស្ត្រ និងយន្តការសំខាន់ៗ សម្រាប់តម្រង់ទិសដល់ភាគីពាក់ព័ន្ធគ្រប់កម្រិត លើការងារគ្រប់គ្រង និងដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថាទូទាំងប្រទេស ឱ្យមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ ប្រកបដោយសង្គតិភាព សំដៅផ្តល់ការគាំពារ និងផ្តល់សេវាសង្គមកិច្ចដល់ជនអនាថា ដើម្បីលើកកម្ពស់ សុខុមាលភាព និងស្ថានភាពរស់នៅរបស់ជនអនាថាឱ្យប្រសើរឡើង។ តាមរយៈការដាក់ចេញនូវ គោលនយោបាយនេះ សុខុមាលភាពពលរដ្ឋងាយរងគ្រោះ នឹងត្រូវបានលើកកម្ពស់មួយកម្រិតទៀត

តាមរយៈការទទួលបានការការពារទល់នឹងហានិភ័យផ្សេងៗ ដែលនឹងផ្តល់កម្មវិធានវិជ្ជមាន ក្នុងការរួមចំណែកកសាងសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមជាតិ អនុលោមតាមគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងកម្មវិធីនយោបាយអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។ ដើម្បីធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាពក្នុងការ អនុវត្តគោលនយោបាយនេះ គោលការណ៍សំខាន់ៗត្រូវបានដាក់ចេញ រួមមាន៖ (១) សមភាព និង សមធម៌, (២) បរិយាបន្នសង្គម, (៣) សិទ្ធិបុគ្គលជាមូលដ្ឋាន, (៤) សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ, និង (៥) សុវត្ថិភាព។

ការដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយនេះ ជាចំណុចចាប់ផ្តើមប៉ុណ្ណោះ សម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និង ការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថាជាប្រព័ន្ធ និងលក្ខណៈយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលការអនុវត្តជាក់ស្តែង ទាមទារការចូលរួម និងកិច្ចសហការខ្ពស់ពីគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័ន និងភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដោយសារ ការងារគ្រប់គ្រង និងដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា មានភាពស្មុគស្មាញ និងមានលក្ខណៈអន្តរវិស័យ និងអន្តរស្ថាប័ន។ ឯកសារគោលនយោបាយនេះ ត្រូវបានចាត់ទុកជាឯកសាររស់ ដែលនឹងត្រូវពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងកែសម្រួលជាប្រចាំ ដើម្បីដាក់ចេញនូវវិធានការនានាដែលឆ្លើយតបនឹងបរិការណ៍ជាក់ស្តែង និងស្របតាមការវិវត្តបស់សង្គមជាតិ ក្នុងន័យធានាបាននូវវឌ្ឍនភាព សង្គតិភាព និងប្រសិទ្ធភាពការងារ។ ក្នុងន័យនេះ, ខ្ញុំសូមឱ្យក្រសួង-ស្ថាប័នទទួលបន្ទុកអនុវត្តវិធានការចម្បងនៃគោលនយោបាយនេះ ទាំង នៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ, វិស័យឯកជន, ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍, អង្គការសង្គមស៊ីវិល, និងភាគីពាក់ព័ន្ធ អនុវត្ត និងសហការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ ក្នុងស្មារតីបុរេសកម្ម, អន្តរសកម្ម, និងការទទួលខុសត្រូវ ខ្ពស់ ដោយតម្កល់ឧត្តមប្រយោជន៍ជាតិ និងពលរដ្ឋកម្ពុជា ជាពិសេសជនងាយរងគ្រោះ។

ក្នុងនាមរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា, ខ្ញុំសូមវាយតម្លៃខ្ពស់ចំពោះ ឯកឧត្តមអគ្គបណ្ឌិតសភាចារ្យ **អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន** ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជាតិ គាំពារសង្គម, ឯកឧត្តម **ជាន សុខេមី** រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និង ជាប្រធានគណៈកម្មាធិការជាតិដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ព្រមទាំងមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធគ្រប់កម្រិត ចំពោះ កិច្ចខិតខំ ក្នុងការដឹកនាំ, សម្របសម្រួល, និងតម្រង់ទិសការរៀបចំគោលនយោបាយ រហូតសម្រេចបាន នូវសមិទ្ធផលជាគោលនយោបាយប្រកបដោយយុទ្ធសាស្ត្រនេះ។

ថ្ងៃពុធ ៤ រោច ខែ ពិសាខ ឆ្នាំមមី អដ្ឋស័ក ព.ស.២៥៧០
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០២៦

សម្តេចមហាបវរនរោត្តម សីហនុ ហ៊ុន ម៉ាណែត

១. សេចក្តីផ្តើម

ឈរលើគោលការណ៍ «មិនបោះបង់ពលរដ្ឋណាម្នាក់» រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានដាក់ចេញនូវយុទ្ធសាស្ត្រ កម្មវិធីគោលនយោបាយ និងកិច្ចអន្តរាគមន៍នានា ដើម្បីលើកស្ទួយជីវភាព និងសុខុមាលភាពរបស់ពលរដ្ឋ ជាពិសេសពលរដ្ឋក្រីក្រ ក្រុមជនងាយរងគ្រោះ និងពលរដ្ឋងាយរងហានិភ័យ។ យ៉ាងណាមិញ, ជនអនាថាដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជាក្រុមគោលដៅងាយរងគ្រោះមួយ នៅមិនទាន់ទទួលបានការគាំទ្រពេញលេញ និងមានប្រសិទ្ធភាព តាមយន្តការដែលមានស្រាប់នៅឡើយ។ បញ្ហាជនអនាថា ជាបញ្ហាចាក់ស្រែកក្នុងសង្គម, មានភាពស្មុគស្មាញ, និងជាកិច្ចការពហុវិស័យ ដែលកន្លងមកបញ្ហានេះបានបង្កឱ្យមានកម្មវិបាកអវិជ្ជមានដល់សង្គមជាតិទាំងមូល។ វត្តមានរបស់ជនអនាថាដែលស្នាក់នៅរាយប៉ាយ និងដើរសុំទាននៅតាមទីសាធារណៈ ជាពិសេសតាមទីប្រជុំជន តំបន់ទេសចរណ៍ និងក្នុងអំឡុងពិធីបុណ្យធំៗ មានផលអវិជ្ជមានដល់មុខមាត់ប្រទេសជាតិ, សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ, សន្តិសុខសង្គម, និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ហើយជនអនាថាមួយចំនួនក៏បានក្លាយជាជនល្មើសប្រព្រឹត្តអំពើអបាយមុខពាលាអាវាស, ប្រព្រឹត្តអំពើជួញដូរផ្លូវភេទជាដើម និងខ្លះទៀតជាជនរងគ្រោះដោយការសេពគ្រឿងញៀនទៀតផង។ ទន្ទឹមនេះ, បញ្ហាជំងឺផ្លូវចិត្តដែលបណ្តាលមកពីការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន, ជំងឺវិកលចរិតរ៉ាំរ៉ៃ, និងជំងឺផ្លូវចិត្តដទៃទៀត ក៏បាននាំឱ្យពលរដ្ឋមួយចំនួនក្លាយជាជនវិបល្លាសស្មារតី ដែលបណ្តាលឱ្យពួកគាត់មួយចំនួនត្រូវបានសាច់ញាតិបោះបង់ចោល, ដើរតែលតោលតាមផ្លូវ និងរស់នៅគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់តាមទីសាធារណៈ។ លក្ខខណ្ឌនៃការរស់នៅមិនសមស្រប ធ្វើឱ្យជនអនាថាទាំងនោះជួបបញ្ហាជាច្រើននៅក្នុងជីវភាពរស់នៅ ដូចជា កង្វះការថែទាំសុខភាព ការមានជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ការរងអំពើហិង្សា កុមារនៅក្នុងបន្ទុកគ្រួសារមិនបានរៀនសូត្រ ឬទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាព កង្វះអាហារូបត្ថម្ភ ប្រឈមនឹងការកេងប្រវ័ញ្ចក្នុងទម្រង់ផ្សេងៗ ព្រមទាំងអាចធ្លាក់ខ្លួនជាជនរងគ្រោះក្នុងអំពើជួញដូរមនុស្ស និងការកេងប្រវ័ញ្ចកម្លាំងពលកម្ម ជាដើម។ កន្លងមក វិធានការមួយចំនួនដែលក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធបានដាក់ចេញ មិនទាន់មានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ហើយយន្តការតាមដានត្រួតពិនិត្យការធ្វើសមាហរណកម្មជនអនាថាទៅក្នុងសហគមន៍ នៅមិនទាន់មានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធដែលជាហេតុធ្វើឱ្យជនអនាថាវិលត្រលប់មកនៅតាមដងផ្លូវ និងតាមទីសាធារណៈឡើងវិញ។ ក្នុងន័យនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រេចដាក់ចេញ «គោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា» នេះ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថានៅកម្ពុជា ជាលក្ខណៈយុទ្ធសាស្ត្រ គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។

១.១. ស្ថានភាពទូទៅនៃបញ្ហាជនអនាថានៅកម្ពុជា

ជនអនាថា សំដៅដល់ជនទីទល់ក្រ គ្មានទីជម្រកពិតប្រាកដ គ្មានទីពឹង តែលក្ខណៈនៅតាមទីសាធារណៈ ចំណាកស្រុកពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ គ្មានមុខរបរពិតប្រាកដ ឬ ប្រកបរបរបែបអនាធិបតេយ្យតាមដងផ្លូវ ឬទីសាធារណៈដែលគ្មានទីតាំងច្បាស់លាស់ ដោយសារភាពក្រីក្រ

ការគំរាមផ្សេងៗ ឬដោយសារការកេងប្រវ័ញ្ចកម្លាំងពលកម្ម ឬផ្លូវភេទជាដើម។ ជនអនាថាត្រូវបានបែងចែកជា ៥ ប្រភេទ រួមមាន៖

១. ជនរស់នៅអចិន្ត្រៃយ៍តាមទីសាធារណៈ៖ ជាជនមិនមានផ្ទះសំបែង ឬជម្រកពិតប្រាកដ ចល័តពីទីតាំងមួយទៅទីតាំងមួយ ឬពីខេត្តមួយទៅខេត្តមួយ និងជាជនដែលកាត់ផ្តាច់ទំនាក់ទំនងពីគ្រួសារមករស់នៅតាមទីសាធារណៈតែម្នាក់ឯង,
២. ជនរស់នៅជាមួយគ្រួសារ តាមទីសាធារណៈ៖ ជាជនដែលគ្មានកន្លែងស្នាក់នៅ រស់នៅទាំងគ្រួសារតាមទីសាធារណៈ ចល័តពីទីតាំងមួយទៅទីតាំងមួយ ឬពីខេត្តមួយទៅខេត្តមួយ គ្មានមុខរបរច្បាស់លាស់ ទីទំលក្រ គ្មានទីពឹង,
៣. ជនធ្វើការអនាធិបតេយ្យតាមទីសាធារណៈ៖ ជាជនដែលបានចំណាយពេលច្រើនធ្វើការ ឬប្រកបមុខរបរមិនច្បាស់លាស់ អនាធិបតេយ្យ តាមទីសាធារណៈ ហើយត្រលប់ទៅកន្លែងស្នាក់នៅវិញ,
៤. ជនរងគ្រោះ ឬគ្រួសាររងគ្រោះដោយការជួញដូរ និងកេងប្រវ័ញ្ចលើកម្លាំងពលកម្ម ឬផ្លូវភេទ៖ ជាជនដែលត្រូវបានមេគ្រួសារ ឬមេខ្យល់ជួញដូរ និងកេងប្រវ័ញ្ចលើកម្លាំងពលកម្ម ឬផ្លូវភេទ ដើម្បីទទួលបានប្រាក់ចំណូលសម្រាប់គ្រួសារ ឬសម្រាប់មេខ្យល់ ប៉ុន្តែក្រុមនេះត្រលប់ទៅកន្លែងស្នាក់នៅវិញ ហើយការប្រកបមុខរបររបស់ក្រុមនេះធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ, និង
៥. ជនវិបល្លាសស្មារតីដើរអនាថាតាមទីសាធារណៈ៖ ជនដែលមានវិបត្តិផ្នែកអារម្មណ៍ និងការគិត ដែលកើតឡើងជាប្រចាំ និងដើរអនាថាតាមទីសាធារណៈ។

បច្ចុប្បន្ន, ជនអនាថាមានការកើនឡើងនៅតាមបណ្តារាជធានី-ខេត្ត ជាពិសេសនៅតាមតំបន់ទេសចរណ៍ក្នុងអំឡុងពិធីបុណ្យធំៗ ដែលយោងតាមលទ្ធផលនៃអង្កេតបឋមរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា កាលពីឆ្នាំ២០២៤ ជនអនាថាមានចំនួនសរុបប្រមាណ ៣ ៥០០ នាក់ (ស្រី ១ ២០០ នាក់) និងជនវិបល្លាសស្មារតី មានសរុបចំនួនប្រមាណ ៣ ៨០០ នាក់ (ស្រី ១ ៥០០ នាក់)។ កន្លងមក, ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា, អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងអង្គការដៃគូមួយចំនួន បានអនុវត្តវិធានការដោះស្រាយនានា ប៉ុន្តែវិធានការទាំងនោះហាក់មិនទាន់មានប្រសិទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ និងឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហានៅឡើយ ដោយសារកង្វះនូវយុទ្ធសាស្ត្រ ឬគោលនយោបាយរួម ដែលជាក់លាក់ និងមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដល់មូលហេតុ (Root cause) និងបញ្ហាប្រឈមនៃការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា និងជនវិបល្លាសស្មារតីខាងក្រោម៖

- ប្រសគល់នៃបញ្ហាជនអនាថា៖
  - ជនអនាថាមួយចំនួនយកការសុំទានជាមុខរបរអាជីព ឬជាការងារបន្ថែម ខណៈមានទីលំនៅច្បាស់លាស់ ហើយបាន និងកំពុងទទួលអត្ថប្រយោជន៍គាំពារសង្គមពីរាជរដ្ឋាភិបាលរួចហើយ។ ក្រុមជនអនាថានេះ ភាគច្រើនតែងតែត្រលប់មកប្រកបរបរសុំទានតាមដងផ្លូវ ឬតាមទីសាធារណៈវិញ ទោះទទួលបានការគាំទ្រពីរាជរដ្ឋាភិបាល ក៏ដោយ។

- មាន "មេឃុល" ធ្វើការចងក្រងជនអនាថាជាក្រុម ដោយធ្វើសកម្មភាពក្រោមទម្រង់ ដូចជា ក្រុមចម្រៀងអង្គការសិក្សាដែលគ្មានការអនុញ្ញាត និងក្រុមកុមារ, មនុស្សវ័យចាស់, និងស្ត្រី ដើរសុំទាន និងលក់ផ្កា ឬរបស់របរនិចបន្តិច តាមចំណុចភ្លើងស្តុប ដែលករណីនេះជាការដោះដាន កេងប្រវ័ញ្ចកម្លាំងពលកម្មកុមារ ស្ត្រី ជនមានពិការភាព និងមនុស្សវ័យចាស់ ដែលចាំបាច់ត្រូវ ចាត់វិធានការតឹងរឹង។
- កត្តាមួយចំនួនទៀតដែលបណ្តាលឱ្យពលរដ្ឋមួយចំនួនក្លាយជាជនអនាថា រួមមានភាពក្រីក្រ, ភាពគ្មានការងារធ្វើ ឬមិនមានការងារជាប់លាប់, កង្វះសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈ, ការធ្វើចំណាកស្រុក, បញ្ហាសុខភាព, បញ្ហាគ្រួសារ, អំពើហិង្សា, និងការរើសអើងជាដើម។

បញ្ហាប្រឈមក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា៖

- ការធ្វើសមាហរណកម្មជនអនាថាទៅសហគមន៍វិញកន្លងមក នៅមិនទាន់មានប្រសិទ្ធភាព ដែលបានត្រឹមដោះស្រាយបញ្ហាបណ្តោះអាសន្ន ដោយសារកត្តាកង្វះយន្តការ និងនីតិវិធី ប្រតិបត្តិ ហើយយន្តការគ្រប់គ្រង និងតាមដានត្រួតពិនិត្យមិនទាន់មានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។
- ក្របខណ្ឌគោលនយោបាយ, ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា នៅ មិនទាន់មានលក្ខណៈយុទ្ធសាស្ត្ររួម ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងចីរភាពនៅឡើយ។
- ក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ មិនទាន់បានអនុវត្តតួនាទី និងភារកិច្ចបានពេញលេញប្រកបដោយ ការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ ក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ដោយហេតុថា តួនាទី និងភារកិច្ចទាំងនោះមិនទាន់ត្រូវបានរៀបចំច្បាស់លាស់ ជាពិសេស រវាងថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ។
- កង្វះធនធាន (ធនធានមនុស្សដែលមានជំនាញផ្នែកសង្គមកិច្ច និងថវិកា) និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដើម្បីអនុវត្តការងារគ្រប់គ្រង និងដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា។
- យន្តការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនអនាថា មិនទាន់មានការចងក្រងទិន្នន័យគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងមិនទាន់មានសុក្រិតភាព ដែលអាចទាញយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងការគ្រប់គ្រងជនអនាថា។
- ការគ្រប់គ្រង និងការផ្តល់សេវានៅតាមមណ្ឌលសំចត និងមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសម្រាប់កុមារដែល ហាក់មិនទាន់មានប្រសិទ្ធភាព ដែលអាចឆ្លើយតបនឹងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន។

១.២. ស្ថានភាពបញ្ហាជនអនាថា និងបទពិសោធថ្នាក់តំបន់

ប្រទេសនៅក្នុងតំបន់អាស៊ាន ជាអាទិ៍ ប្រទេសសិង្ហបុរី ហ្វីលីពីន និងឥណ្ឌូនេស៊ី បានកំណត់ និយមន័យនៃជនអនាថាមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា ទៅតាមស្ថានភាពប្រជាសាស្ត្ររបស់ប្រទេសនីមួយៗ។ កត្តាចម្បងដែលបណ្តាលឱ្យមានបញ្ហាជនអនាថានៅតាមបណ្តាប្រទេសទាំងនោះ រួមមានវិសមភាព សេដ្ឋកិច្ច-សង្គម, ភាពក្រីក្រ, ភាពគ្មានការងារធ្វើ ឬមិនមានការងារជាប់លាប់, កង្វះសមត្ថភាពវិជ្ជាជីវៈ, ការធ្វើចំណាកស្រុកពីជនបទទៅទីក្រុងធំៗដើម្បីឱកាសរកចំណូល, បញ្ហាសុខភាព, បញ្ហាគ្រួសារ,

ការរើសអើងពីគ្រួសារសាច់ញាតិ ជាពិសេស ក្រុមអ្នកស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា និងអ្នកប្តូរភេទ (LGBT), និងការជ្រើសរើសរស់នៅតាមទីសាធារណៈ ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ដើម្បីសេរីភាពផ្ទាល់ខ្លួនជាដើម។

ជាការឆ្លើយតបនឹងបញ្ហាជនអនាថា, ប្រទេសសិង្ហបុរី និងឥណ្ឌូនេស៊ី បានដាក់ចេញនូវ អន្តរាគមន៍កម្មវិធីផ្តល់ជំនួយមួយចំនួន រួមមានផ្តល់ទីជម្រកបណ្តោះអាសន្ន, ផ្តល់ការគាំទ្រនៅតាម មជ្ឈមណ្ឌលស្តារនីតិសម្បទា, ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ និងការងារ, ព្រមទាំងសហការជាមួយ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដៃគូ ដើម្បីដោះស្រាយតម្រូវការចាំបាច់លើការផ្តល់ជាអាហារ និងគាំទ្រ ផ្នែកអនាម័យក្នុងការរស់នៅ ជាដើម។ រីឯប្រទេសហ្វីលីពីនឆ្លើយតបនឹងបញ្ហាជនអនាថាដោយ ផ្ដោតការគិតគូរពីផ្នែកសុខុមាលភាពរបស់បុគ្គល និងការផ្តល់សេវាលំនៅឋាន។ ជនអនាថានៅ ប្រទេសហ្វីលីពីនរាប់បញ្ចូលទាំងអ្នករស់នៅតាមសំណង់អនាធិបតេយ្យ និងគ្រួសារដែលគ្មានទីជម្រក ដោយរស់នៅតាមទីសាធារណៈ ប៉ុន្តែប្រទេសនេះមិនមានគោលនយោបាយដោយឡែក សម្រាប់ ដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថានោះទេ ដោយគោលនយោបាយ និងអន្តរាគមន៍បច្ចុប្បន្ន នៅមាន ភាពបែកខ្ញែកគ្នាទៅតាមវិស័យសុខុមាលភាពបុគ្គល ដែលជាវិធានការគាំពារសង្គមបែបអន្តរកាល។

បន្ថែមពីនេះ, សម្រាប់ប្រទេសសិង្ហបុរី ក្រៅពីជនអនាថាដែលមិនមានផ្ទះសំបែង ក៏មានជន អនាថាដែលមានផ្ទះសំបែង តែជ្រើសរើសរស់នៅតាមទីសាធារណៈ។ ជាដំណោះស្រាយ, រដ្ឋាភិបាល សិង្ហបុរី បានលើកកម្ពស់សេវាផ្តល់ជម្រើសទីជម្រក ក៏ដូចជាផ្តល់ការប្រឹក្សាយោបល់ផ្នែកការងារ និង ហិរញ្ញវត្ថុ ជាដើម។ នៅប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ជនអនាថា រួមមានក្រុមជនដើរសុំទាន, ជនគ្មានទីជម្រក, និងជនអនាថាមានពិការភាព ដែលពួកគេអាចជ្រើសយកការប្រើប្រាស់សេវាកម្មរបស់មជ្ឈមណ្ឌលស្តារ នីតិសម្បទារបស់រដ្ឋបានរយៈពេល ៦ខែ ដើម្បីធ្វើសមាហរណកម្មទៅសហគមន៍វិញ ប៉ុន្តែពួកគេក៏អាចច្រើន ចាកចេញពីមជ្ឈមណ្ឌលមួយទៅស្នាក់នៅមជ្ឈមណ្ឌលមួយទៀត។

២. ចក្ខុវិស័យ

គោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា មានចក្ខុវិស័យលើកកម្ពស់សុខុមាលភាព និងស្ថានភាពរស់នៅរបស់ជនអនាថាឱ្យប្រសើរឡើង ដើម្បីក្លាយជាកម្លាំងពលកម្មដែលរួមចំណែកក្នុងសកម្មភាពសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច, ចូលរួមពង្រឹងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈសេចក្តីថ្លៃថ្នូរក្នុងសង្គម និងសេរីភាពសេដ្ឋកិច្ច, និងកាត់បន្ថយភាពអនាថាជាប្រព័ន្ធ ប្រកបដោយបរិយាបន្ន តាមរយៈការដោះស្រាយចំបួសគល់នៃបញ្ហា។

៣. គោលបំណង គោលដៅ និងគោលការណ៍

គោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា មានគោលបំណងផ្តល់នូវដំណោះស្រាយជាយុទ្ធសាស្ត្រ និងលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ, គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ, ប្រកបដោយសង្គតិភាព ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពអនាថា ដែលនឹងរួមចំណែកសម្រេចនូវគោលបំណងនៃគោលនយោបាយ “ភូមិ-ឃុំ-សង្កាត់មានសុវត្ថិភាព” ព្រមទាំងជំរុញការគាំទ្រលើសុខុមាលភាពជនអនាថា ដោយធានាលទ្ធភាពទទួលបានសេវាសង្គមកិច្ចសំខាន់ៗ និងអត្ថប្រយោជន៍នានាពីប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម និងជំរុញការធ្វើសមាហរណកម្មជនអនាថាទៅក្នុងសហគមន៍វិញ។

ដើម្បីសម្រេចចក្ខុវិស័យ និងគោលបំណងខាងលើ, គោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា កំណត់គោលដៅចម្បងៗ ដូចខាងក្រោម៖

- បង្កើតយន្តការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនអនាថា និងអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យជនអនាថាដែលអាចភ្ជាប់ ជាមួយថ្នាល និងប្រព័ន្ធទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធនានា,
- កែលម្អ និងពង្រឹងយន្តការបញ្ជូនបន្តជនអនាថាទៅទទួលសេវាចាំបាច់នានា,
- ពង្រឹងសេវាសង្គមកិច្ច ការស្តារវិន័យសម្បទា និងការទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីកម្មវិធីជំនួយសង្គម និងរបបសន្តិសុខសង្គម ដើម្បីលើកកម្ពស់សុខុមាលភាពជនអនាថា,
- ពង្រឹង និងអភិវឌ្ឍយន្តការសមាហរណកម្មទៅក្នុងសហគមន៍វិញ និងទប់ស្កាត់ការវិលត្រលប់ទៅរកភាពអនាថា,
- រៀបចំប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ចច្បាស់លាស់ ដើម្បីពង្រឹងតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ជាលក្ខណៈអន្តរវិស័យ អន្តរស្ថាប័ន និងជាប្រព័ន្ធ,
- ពង្រឹងភាពជាដៃគូ រវាងរាជរដ្ឋាភិបាល ជាមួយវិស័យឯកជន, ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍, អង្គការសង្គមស៊ីវិល, និងភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា
- លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងរបស់ពលរដ្ឋលើការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា

ក្នុងការអនុវត្តការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា, គោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា កំណត់គោលការណ៍សំខាន់ៗ ដែលត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់ ដូចខាងក្រោម៖

- សមភាព និងសមធម៌៖ ការគ្រប់គ្រង និងការផ្តល់កិច្ចគាំទ្រនានាដល់ជនអនាថា ត្រូវអនុវត្តប្រកបដោយស្មើភាព និងផ្តោតចម្បងលើភាពងាយរងគ្រោះ និងតម្រូវការជាក់ស្តែងរបស់បុគ្គល។
- បរិយាបន្នសង្គម៖ ការអនុវត្តការគ្រប់គ្រង និងការផ្តល់កិច្ចគាំទ្រនានាដល់ជនអនាថា ត្រូវគិតគូរឱ្យបានទូលំទូលាយ និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ស្របតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់ក្រុមគោលដៅដោយផ្តោតលើស្ត្រីស្តុកស្តុច, ផ្ទះស្តុកសមរម្យនៅគ្រប់មូលដ្ឋានផ្តល់សេវា និងអនុវត្តសកម្មភាព។
- សិទ្ធិបុគ្គលជាមូលដ្ឋាន៖ ការងារពាក់ព័ន្ធនៅគ្រប់ដំណាក់កាល និងគ្រប់ទីកន្លែង ត្រូវអនុវត្តដោយគិតគូរដល់សិទ្ធិមនុស្សជាមូលដ្ឋាន រួមមាន ឯកជនភាព, ការរក្សាការសម្ងាត់, ការទទួលបានព័ត៌មានត្រឹមត្រូវ, ការសម្រេចចិត្ត និងការព្រមព្រៀង ជាដើម។
- សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ៖ ជនអនាថាត្រូវទទួលបានការគាំពារ គាំទ្រ និងគោរព ស្របតាមសេចក្តីថ្លៃថ្នូរក្នុងការរស់នៅ។
- សុវត្ថិភាព៖ ការអនុវត្តការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ត្រូវគិតគូរជាចម្បងអំពីសុវត្ថិភាពរបស់ជនអនាថា នៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់ ដោយធានាបាននូវការមិនទទួលរងនូវការបៀតបៀន កេងប្រវ័ញ្ច ឬរំលោភបំពានគ្រប់រូបភាព។

៤. យុទ្ធសាស្ត្រ

ការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ជាកិច្ចការមានលក្ខណៈអន្តរវិស័យ និងអន្តរស្ថាប័ន ដែលទាមទារឱ្យមានការផ្សារភ្ជាប់ រវាងគោលនយោបាយ, បទដ្ឋានគតិយុត្ត, ក្របខណ្ឌស្ថាប័ន និងអភិបាលកិច្ច, និងប្រតិបត្តិការក្នុងការផ្តល់សេវា ដើម្បីឈានទៅអនុវត្តការងារជាប្រព័ន្ធរួមមួយដែលមានភាពប្រទាក់ក្រឡា, មានប្រសិទ្ធភាព និងប្រកបដោយបរិយាបន្ន។ ក្នុងន័យនេះ និងដើម្បីសម្រេចបានចក្ខុវិស័យ គោលបំណង និងគោលដៅខាងលើ, គោលនយោបាយនេះដាក់ចេញយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ៗ ដែលត្រូវអនុវត្តអនុលោមតាមគោលការណ៍ទាំង៥ ខាងលើ ដូចតទៅ៖

៤.១. អភិវឌ្ឍន៍ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យជនអនាថា

៤.១.១. ទិដ្ឋភាពទូទៅ និងបញ្ហាប្រឈម

កន្លងមក, ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បានធ្វើការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនអនាថា ដោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្ររដ្ឋបាលដែលមិនមានការចុះបញ្ជីទិន្នន័យគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ, ជាក់លាក់តាមប្រភេទ និងតាមស្ថានភាពរស់នៅរបស់ជនអនាថា ស្របតាមនីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រងករណីនៅឡើយដែលការណ៍នេះធ្វើឱ្យព័ត៌មាន និងទិន្នន័យជនអនាថា មិនទាន់មានសុក្រិតភាព ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលគ្រប់គ្រង និងផ្តល់អន្តរាគមន៍គាំទ្រជនអនាថាបានពេញលេញ និងប្រកបដោយចីរភាពបានឡើយ។ ជនអនាថាកាតច្រើនចល័ត ពីមួយកន្លែង ទៅមួយកន្លែងក្នុងទីប្រជុំជន និងតំបន់ទេសចរណ៍ ហើយជនអនាថាមួយចំនួនបានយកការដើរសុំទានជាអាជីព ដោយជួលផ្ទះ ឬស្នាក់នៅជាមួយបងប្អូនដើម្បីចេញប្រកបការងារនេះ។ មុខសញ្ញាជនអនាថាខ្លះទៀត មានផ្ទះនៅទីជនបទ និងបានទទួលបណ្ណសមធម៌ និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភពីរាជរដ្ឋាភិបាលផងដែរ ប៉ុន្តែជ្រើសរើសការសុំទានតាមទីសាធារណៈជាមុខរបរបន្ថែម។ ភាពស្មុគស្មាញនេះ បានបង្កការលំបាកដល់ការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព។ ផ្អែកលើកត្តានេះ, ការអភិវឌ្ឍន៍ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យជនអនាថា ដែលមានសុក្រិតភាព, គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ, ជាក់លាក់ទៅតាមប្រភេទ និងស្ថានភាពរស់នៅរបស់ជនអនាថា មានភាពចាំបាច់ក្នុងការដោះស្រាយ និងគ្រប់គ្រងជនអនាថា ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងបរិយាបន្ន។

៤.១.២. វិធានការចម្បង

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមខាងលើ, រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញវិធានការចម្បងៗមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- រដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្ត ត្រូវពង្រឹងយុទ្ធសាស្ត្រប្រមូលផ្តុំជនអនាថាទៅកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាពដោយសហការជាមួយមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងភាគីពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋម ដូចជាប្រភេទ, ប្រវត្តិរូប, និងស្ថានភាពរស់នៅរបស់ជនអនាថា ដើម្បីបញ្ជូនបន្តទៅរកកន្លែងផ្តល់សេវាផ្សេងៗ។ ក្នុងករណីរកឃើញថា ជនអនាថាណាមួយ

ការកេងប្រវ័ញ្ច ឬការជួញដូរកម្លាំងពលកម្មដោយមេខ្យល់, កន្លែងសំចតសុវត្ថិភាពត្រូវរាយការណ៍ ទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងសហការស្រាវជ្រាវកំណត់មុខសញ្ញាបណ្តាញមេខ្យល់។

- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា រៀបចំបង្កើតនីតិវិធីប្រតិបត្តិសម្រាប់ កំណត់អត្តសញ្ញាណជនអនាថា ដោយកំណត់ប្រភេទ, ប្រវត្តិរូប, និងស្ថានភាពរស់នៅរបស់ ជនអនាថា ឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដើម្បីបញ្ជូនបន្តទៅកន្លែងផ្តល់សេវាផ្សេងៗ ឬធ្វើសមាហរណកម្ម ទៅក្នុងសហគមន៍វិញ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវគ្រប់គ្រងទិន្នន័យនៃប្រភេទ ប្រវត្តិរូប និងស្ថានភាពរស់នៅរបស់ជនអនាថា ដោយត្រូវរៀបចំបង្កើតប្រព័ន្ធចុះបញ្ជី និងប្រព័ន្ធខ្ចីដីថល គ្រប់គ្រងទិន្នន័យជនអនាថា ដោយពិនិត្យលទ្ធភាព ក្នុងការពង្រីកវិសាលភាពប្រព័ន្ធទិន្នន័យ ដែលមានស្រាប់ (Integrated Social Services Case Management System - ICMS) និងលទ្ធភាពផ្សារភ្ជាប់ជាមួយប្រព័ន្ធទិន្នន័យចុះបញ្ជីគាំពារសង្គម និងប្រព័ន្ធទិន្នន័យផ្សេងៗ ដើម្បីជំរុញការទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍គាំពារសង្គមដល់ជនអនាថា។
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវពង្រឹងការអង្កេតរហ័សដោយអនុវត្ត ជាទៀងទាត់ និងចងក្រងទិន្នន័យ ដើម្បីជាជំនួយដល់យន្តការកំណត់អត្តសញ្ញាណខាងលើ និងសម្រាប់បម្រើជាប្រយោជន៍ដល់ការរៀបចំរបាយការណ៍ និងឯកសារគតិយុត្តផ្សេងៗ តាមការចាំបាច់។

៤.២. ពង្រឹងអភិបាលកិច្ច ភាពជាដៃគូ និងយន្តការសម្របសម្រួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូ

៤.២.១. ទិដ្ឋភាពទូទៅ និងបញ្ហាប្រឈម

ការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា ជាកិច្ចការមាន លក្ខណៈអន្តរវិស័យ និងអន្តរស្ថាប័ន ដែលទាមទារឱ្យមានការបែងចែកតួនាទី និងភារកិច្ចក្រសួង- ស្ថាប័នទាំងថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិបានច្បាស់លាស់ ក៏ដូចជាការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងមាន ទំនួលខុសត្រូវខ្ពស់ពីក្រសួង-ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ។ ផ្អែកលើលក្ខណៈអន្តរវិស័យ និងអន្តរស្ថាប័ននៃការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា, ការពង្រឹងអភិបាលកិច្ច ភាពជាដៃគូ និងយន្តការ សម្របសម្រួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូ ជាចលករចាំបាច់ក្នុងការជំរុញអនុវត្តការគ្រប់គ្រង និង ការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព។

៤.២.២. វិធានការចម្បង

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមខាងលើ, រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញវិធានការចម្បងៗមួយចំនួន ដូចខាងក្រោម៖

- ត្រូវបានរៀបចំប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា បែងចែកជា ២កម្រិត ជាក់លាក់ ដូចខាងក្រោម៖

- កម្រិតគោលនយោបាយ៖ មានក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ជាស្ថាប័នដឹកនាំសម្របសម្រួលគ្រប់គ្រង និងដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា នៅកម្រិតគោលនយោបាយ ជាមួយក្រសួង-ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិពាក់ព័ន្ធ តាមរយៈគណៈកម្មាធិការជាតិដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា (គ.ជ.អ) និងអនុគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា រាជធានី-ខេត្ត (អ.គ.អ) ដែល គ.ជ.អ និង អ.គ.អ អាចត្រូវបានកែសម្រួលតាមភាពចាំបាច់។
- កម្រិតប្រតិបត្តិ៖ មានរដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្តនៅទូទាំងប្រទេស ទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព និងគ្រប់គ្រងការប្រមូលផ្តុំជនអនាថានៅតាមមូលដ្ឋាន។ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវដឹកនាំគាំទ្រ និងសហការជាមួយមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដើម្បីធ្វើការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋម មុននឹងបញ្ជូនបន្តទៅទទួលសេវាចាំបាច់នៅតាមមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចផ្សេងៗ។
- លើកកម្ពស់ភាពជាដៃគូរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល វិស័យឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងភាគីពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា។
- បង្កើតយន្តការសម្របសម្រួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងភាគីពាក់ព័ន្ធ ដែលអាចជាទម្រង់សន្និសីទករណី (case conference) ឬទម្រង់ប្រហាក់ប្រហែល សម្រាប់ការងារដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា។
- ជំរុញការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា ចែករំលែក និងផ្សព្វផ្សាយលទ្ធផលនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវលើបទពិសោធន៍ ចំណេះដឹង នវានុវត្តន៍ ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យលើគ្រប់ទិដ្ឋភាព រវាងភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងការងារគ្រប់គ្រង និងដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ដោយរៀបចំឱ្យមាននីតិវិធី (ពិធីសារ) សម្រាប់ការងារនេះ។

៤.៣. រៀបចំកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព និងមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ច

៤.៣.១. ទិដ្ឋភាពទូទៅ និងបញ្ហាប្រឈម

កន្លងមក, ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បានបង្កើតមណ្ឌលសំចត ដូចជា៖ មជ្ឈមណ្ឌលសំចតសង្គមកិច្ចរាជធានីភ្នំពេញ (ព្រៃស្តី), មជ្ឈមណ្ឌលសំចតសង្គមកិច្ច ខេត្តសៀមរាប, និងមជ្ឈមណ្ឌលសំចតសង្គមកិច្ច ខេត្តបាត់ដំបង។ បន្ថែមលើមណ្ឌលសំចតទាំងនេះ, មជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចមួយចំនួនត្រូវបានបង្កើតឡើងផងដែរដើម្បីផ្តល់សេវាសង្គមកិច្ចដល់ជនរងគ្រោះ និងងាយរងគ្រោះ ដែលរួមមានទាំងជនអនាថាផងដែរ។ មជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ច ដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា រួមមានប្រភេទដូចខាងក្រោម៖

- មជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់សេវាថែទាំ និងស្តារនីតិសម្បទាជនវិបល្លាសស្មារតី
- មជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់សេវាស្តារនីតិសម្បទាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
- មជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់សេវាថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ

- មជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់សេវាស្តារនីតិសម្បទាជនរងគ្រោះដោយសារការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន
- មជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់សេវាស្តារនីតិសម្បទាអនីតិជនទំនាស់នឹងច្បាប់
- មជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់សេវាស្តារលទ្ធភាពពលកម្មកាយសម្បទាជនជនមានពិការភាព
- មជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់សេវាស្តារលទ្ធភាពពលកម្មវេជ្ជសាស្ត្រអ្នកជំងឺរហូសខ្លួនឆ្អឹងខ្នង។

ផ្អែកតាមស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន, ការគ្រប់គ្រងមជ្ឈមណ្ឌលខាងលើនៅមិនទាន់មានភាពច្បាស់លាស់ និងមិនមានក្របខណ្ឌរួមនៃការបែងចែកការទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រងមជ្ឈមណ្ឌល ឱ្យបានជាក់លាក់នៅឡើយ ដោយមានមជ្ឈមណ្ឌលខ្លះគ្រប់គ្រងដោយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងខ្លះទៀតគ្រប់គ្រងដោយមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងរដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្តផ្ទាល់។ ជាក់ស្តែង, ការរៀបចំបង្កើតមណ្ឌលមួយចំនួន មិនទាន់អនុលោមតាមនីតិវិធី និងបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាននៅឡើយ ក្នុងចំណោមមណ្ឌលសំចតនីមួយៗ។ ការណ៍នេះ បង្កើតភាពស្មុគស្មាញក្នុងការគ្រោង និងអនុវត្តវិធានការសម្រាប់គាំទ្រប្រតិបត្តិការ ហើយការស្នើសុំបង្កើតមណ្ឌលសំចត និងមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចថ្មីក្នុងចំនួនច្រើន ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា នាំមកនូវបន្ទុកថវិកា និងការអនុវត្តមិនមានប្រសិទ្ធភាព។ ទន្ទឹមនេះ, មជ្ឈមណ្ឌលដែលមានបច្ចុប្បន្ន ហាក់ពុំទាន់មានភាពគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថាឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងសម្រេចបានជោគជ័យ ទោះបីជាមិនទាន់មានការសិក្សា និងវិភាគឱ្យបានស៊ីជម្រៅអំពីតម្រូវការជាក់ស្តែងនៅឡើយ។

៤.៣.២. វិធានការចម្បង

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកំណត់នូវវិធានការចម្បង ដូចខាងក្រោម៖

- រដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្តត្រូវរៀបចំកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព សម្រាប់ផ្តល់ការស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន និងកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋម (ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៧២ម៉ោង និងត្រូវកំណត់ដោយនីតិវិធីប្រតិបត្តិ) សម្រាប់ជនអនាថា មុននឹងបញ្ជូនបន្តទៅទទួលសេវាចាំបាច់នៅតាមមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចផ្សេងៗទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់បុគ្គល ឬសមាហរណកម្មទៅមូលដ្ឋានរៀងៗខ្លួន បន្ទាប់ពីទទួលបានការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលបំណិនជីវិត។ ក្នុងករណីមានតម្រូវការកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាពបន្ថែម, រដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្តនីមួយៗ ត្រូវសិក្សាពីតម្រូវការដើម្បីជាអំណះអំណាង សម្រាប់ការស្នើសុំរៀបចំឱ្យមានកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាពដោយប្រើប្រាស់ធនធានផ្ទាល់របស់រាជធានី-ខេត្ត តាមការចាំបាច់។
- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវសិក្សាលទ្ធភាពរៀបចំកែសម្រួលមណ្ឌលសំចតដែលមានស្រាប់ឱ្យទៅជា មជ្ឈមណ្ឌលថែទាំ និងស្តារនីតិសម្បទាជនរងគ្រោះ ឬមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចផ្សេងៗ លើកលែងមណ្ឌលសំចតសម្រាប់ទទួលជនរងគ្រោះដោយករណីជួញដូរមនុស្ស។ ក្នុងករណីមានបញ្ហាប្រឈមកង្វះខាតមជ្ឈមណ្ឌល, ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវសិក្សាឱ្យបានច្បាស់លាស់លើតម្រូវការជាក់ស្តែង និងភាពចាំបាច់ ដើម្បីជាអំណះអំណាង សម្រាប់ការស្នើសុំរៀបចំមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចបន្ថែម។

- ក្រសួងធម្មការ និងសាសនា ដោយសហការជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អាចសិក្សាលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ធនធានដែលមានស្រាប់នៅវត្តអារាមព្រះពុទ្ធសាសនា ឬវិហារពហិរសាសនា ដើម្បីផ្តល់ការស្នាក់នៅ ការសំចត និងការគាំទ្រនានា ជាពិសេសការអប់រំផ្លូវចិត្តតាមគន្លងសាសនា តាមការចាំបាច់ ដល់ជនអនាថា ជាមនុស្សចាស់គ្មានទីពឹង ផ្នែកតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង និងតម្រូវការរបស់ពួកគាត់ ព្រមទាំងសិក្សារៀបចំក្រមប្រតិបត្តិផ្ទៃក្នុងសម្រាប់អនុវត្តកិច្ចការគាំទ្រនេះ។
- អភិវឌ្ឍ និងពង្រឹងយន្តការអភិបាលកិច្ចរបស់កន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព និងមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចនានា។
- បង្កើតក្រមប្រតិបត្តិរួមសម្រាប់គ្រប់គ្រង និងអនុវត្តការងារក្នុងកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព និងមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចនានា ដែលបម្រើដល់ការងារដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថាឱ្យមានស្តង់ដារនៅទូទាំងប្រទេស។
- គណៈកម្មាធិការជាតិដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ត្រូវរៀបចំបង្កើតយន្តការតាមដាន វាយតម្លៃ និងទទួលមតិយោបល់លើការអនុវត្តការគ្រប់គ្រង និងអនុវត្តការងារក្នុងកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាពដែលមានរដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្តជាប្រតិបត្តិករទទួលបន្ទុក ដើម្បីជាមូលដ្ឋានក្នុងការសិក្សាតម្រូវការ និងការពង្រឹង និងកែសម្រួលយន្តការគ្រប់គ្រងជាបន្តបន្ទាប់។

៤.៤. អភិវឌ្ឍយន្តការចាំបាច់សម្រាប់ការទទួលបានសេវាបំពេញបន្ថែម និងអត្ថប្រយោជន៍ពីប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម

៤.៤.១. អភិវឌ្ឍយន្តការចាំបាច់សម្រាប់ការបញ្ជូនបន្តទៅទទួលបានសេវាបំពេញបន្ថែម

៤.៤.១.១. ទិដ្ឋភាពទូទៅ និងបញ្ហាប្រឈម

ក្នុងដំណើរការគាំទ្រ និងដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា, ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បាន និងកំពុងផ្តល់សេវាសង្គមកិច្ចសំខាន់ៗ រួមមានសេវាដោះស្រាយបញ្ហាទប់ស្កាត់ និងការពារជនអនាថា, សេវានីតិសម្បទាជនរងគ្រោះដោយសារការប្រើប្រាស់សារធាតុញៀន, សេវាថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ, សេវាទទួលថែទាំ និងព្យាបាលជនវិបល្លាសស្មារតី, សេវាស្តារលទ្ធភាពពលកម្មកាយសម្បទាជូនជនមានពិការភាព, សេវាស្តារនីតិសម្បទាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះ, សេវាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈជូនជនមានពិការភាព, សេវាស្តារនីតិសម្បទាអនីតិជនទំនាស់នឹងច្បាប់ និងសេវាផ្សេងៗទៀត។

បច្ចុប្បន្ន, ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បាន និងកំពុងអនុវត្តការងារផ្តល់សេវាគ្រប់គ្រងករណីដោយប្រើប្រាស់មន្ត្រីសង្គមកិច្ចដែលមានស្រាប់ និងការរៀបចំប្រមូលផ្តុំកម្លាំងសេវាសង្គមពីដៃគូពាក់ព័ន្ធ ដោយប្រើប្រាស់ជំនាញប៉ាន់ប្រមាណ, ការប្រយោជន៍ទាក់ទង, វាយតម្លៃទៅលើជនរងគ្រោះ និងងាយរងគ្រោះ ដើម្បីកំណត់ហានិភ័យ និងរៀបចំផែនការជួយស្តារជនរងគ្រោះ។

បញ្ហាជនរងគ្រោះ ឬគ្រួសាររបស់ពួកគេក្នុងរបៀបសមស្របអនុលោមតាមគោលការណ៍នីតិវិធី ដែលមានស្រាប់ និងតាមរយៈការគាំទ្រដោយផ្ទាល់ ឬបញ្ជូនបន្តទៅសេវាសង្គមផ្សេងៗ។ យ៉ាងណាមិញ, យន្តការនៃការបញ្ជូនបន្តនេះ នៅមិនទាន់មានប្រសិទ្ធភាព និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយនៅឡើយ ដោយសារ កត្តាប្រឈមមួយចំនួន ដូចជាកង្វះកម្លាំងសេវាសង្គមដែលមានវិជ្ជាជីវៈតាមប្រភេទសេវានីមួយៗ, ចំណេះជំនាញ និងគុណភាពសេវានៅមានកម្រិត, កង្វះធនធានសម្រាប់ការផ្តល់សេវា, កិច្ចសហការ ជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធនៅមានកម្រិត, និងមិនមានយន្តការរួមមួយសម្រាប់ការបញ្ជូនបន្តនៅឡើយ។

៤.៤.១.២. វិធានការចម្បង

- ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញវិធានការចម្បងៗ ដូចជា៖
- រៀបចំបង្កើតយន្តការរួមសម្រាប់ការបញ្ជូនបន្តពីកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាពទៅកាន់សេវាសង្គមកិច្ច នៅតាមមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចផ្សេងៗ, អត្ថប្រយោជន៍គាំពារសង្គម, និងសេវាគាំទ្រ នានា ដោយមានគោលការណ៍ណែនាំអំពីប្រព័ន្ធបញ្ជូន-ទទួល និងដោយតភ្ជាប់ជាមួយយន្តការ កំណត់អត្តសញ្ញាណជនអនាថា។
- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពសៀវភៅកម្រងព័ត៌មានអំពីសេវាសង្គមកិច្ច, ចងក្រងបញ្ជីអត្ថប្រយោជន៍គាំពារ សង្គម និងសេវាគាំទ្រនានាដែលមានស្រាប់ ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាមគ្គុទេសក៍សម្រាប់ជួយសម្រួល ដល់យន្តការបញ្ជូនបន្ត។
- ពង្រឹងគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពសេវាសង្គមកិច្ចដែលមានស្រាប់ ដោយផ្ដោតលើសេវាបង្ការ និងទប់ស្កាត់ការធ្លាក់ចូលក្នុងភាពអនាថា។
- ពង្រឹងសមត្ថភាព និងគុណភាពការផ្តល់សេវារបស់កម្លាំងសេវាសង្គម តាមរយៈការរៀបចំ វគ្គបណ្តុះបណ្តាលជាទៀងទាត់ដើម្បីបំប៉នជំនាញផ្សេងៗ លើការងារគ្រប់គ្រងករណី, ការបញ្ជូន បន្តទៅរកសេវា, និងការធ្វើសមាហរណកម្មទៅគ្រួសារ ឬសហគមន៍វិញ។
- ពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងករណីសេវាសង្គមកិច្ច និងធ្វើការតភ្ជាប់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យជាមួយ ក្រសួង-ស្ថាប័នដែលផ្តល់សេវា និងអត្ថប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធ។
- រៀបចំនីតិវិធីប្រតិបត្តិនៃកិច្ចសម្របសម្រួលការបញ្ជូនបន្តរវាងអន្តរស្ថាប័ន។

៤.៤.២. លើកកម្ពស់ការទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម

៤.៤.២.១. ទិដ្ឋភាពទូទៅ និងបញ្ហាប្រឈម

ជាផ្នែកមួយនៃការឆ្លើយតបនឹងបញ្ហាជនអនាថា, ការលើកកម្ពស់សុខុមាលភាព និងជីវភាព សមរម្យរបស់ជនអនាថា ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដើម្បីជំរុញការធ្វើសមាហរណកម្មទៅគ្រួសារ ឬសហគមន៍វិញ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព។ បច្ចុប្បន្ន, រាជរដ្ឋាភិបាលបាន និងកំពុងផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ នានាពីប្រព័ន្ធគាំពារសង្គមដល់ពលរដ្ឋគ្រប់រូប ជាពិសេសគ្រួសារក្រីក្រ គ្រួសារងាយរងគ្រោះ និង ជនងាយរងគ្រោះ ដោយក្នុងនោះ ជនអនាថាមួយចំនួនក៏កំពុងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ គាំពារសង្គមតាមរយៈយន្តការអត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រ និងបានទទួលប្រាក់សម្របសម្រួល

សម្គាល់គ្រួសារងាយរងហានិភ័យ ផងដែរ។ ដោយឡែក, ជនអនាថាមួយចំនួនទៀតបង្គោលទីលំនៅ ពីមួយកន្លែង ទៅមួយកន្លែងជាញឹកញាប់ និងពុំមានឯកសារបញ្ជាក់ទីលំនៅពិតប្រាកដ ឬឯកសារបញ្ជាក់ អត្តសញ្ញាណ ដែលជាឯកសារចម្បងសម្រាប់ទទួលបានការវាយតម្លៃពីយន្តការអត្តសញ្ញាណកម្ម គ្រួសារក្រីក្រ ដើម្បីទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍គាំពារសង្គមនានា។ ទន្ទឹមនេះ, ការផ្តល់នូវការគាំពារ និងការថែទាំសុខភាព តាមរយៈប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម នឹងជួយបំពេញបន្ថែមលើអន្តរាគមន៍ដោះស្រាយ បញ្ហាជនអនាថា ឱ្យមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។

៤.៤.២.២. វិធានការចម្បង

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញវិធានការចម្បងៗ ដូចជា៖

- ធ្វើការតភ្ជាប់ប្រព័ន្ធទិន្នន័យជនអនាថាដែលនឹងត្រូវបានចុះបញ្ជី ជាមួយនឹងប្រព័ន្ធទិន្នន័យ ចុះបញ្ជីគាំពារសង្គម ដើម្បីកំណត់ស្ថានភាពក្រីក្ររបស់ជនអនាថាសម្រាប់ផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ ពី ប្រព័ន្ធគាំពារសង្គមតាមលក្ខខណ្ឌរបស់ពួកគេ
- ក្នុងករណីបុគ្គល ឬគ្រួសារជាជនអនាថាមិនមានព័ត៌មានក្នុងមូលដ្ឋានទិន្នន័យអត្តសញ្ញាណកម្ម គ្រួសារក្រីក្ររបស់ក្រសួងផែនការ, ត្រូវជំរុញធ្វើការកំណត់អត្តសញ្ញាណពួកគេ ដើម្បីផ្តល់ប័ណ្ណ សមធម៌ ឬប័ណ្ណសម្គាល់គ្រួសារងាយរងហានិភ័យទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់ជនអនាថា និងផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ ពីប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ផ្អែកលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃកម្មវិធីនីមួយៗ។
- ក្នុងករណីជនអនាថាមិនមានឯកសារគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្មគ្រួសារក្រីក្រ, រដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្តត្រូវសម្របសម្រួលពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ ដូចជា អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬឯកសារបញ្ជាក់ទីលំនៅអចិន្ត្រៃយ៍ ជាអាទិ៍ ទៅតាមលទ្ធភាព និងស្ថានភាពជាក់ស្តែង ដើម្បីជំរុញការចុះបញ្ជីជនអនាថាទៅក្នុងប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម។
- ក្រសួងផែនការ ត្រូវសិក្សាលទ្ធភាពពង្រីកវិសាលភាពយន្តការកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្រួសារក្រីក្រ ដល់ជនអនាថាដែលចូលមកនៅមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចនានា ដើម្បីលើកកម្ពស់ ការទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍គាំពារសង្គមផ្សេងៗ។
- ក្រសួងសុខាភិបាល និងក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ សិក្សាលទ្ធភាពផ្តល់សេវាសុខាភិបាល ជូនជនអនាថា ដោយរដ្ឋបង់ថ្លៃជំនួស នៅតាមមូលដ្ឋានសុខាភិបាលសាធារណៈ ដែល នៅក្បែរកន្លែងកើតហេតុ ឬនៅក្បែរកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព ឬនៅក្បែរមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេស សង្គមកិច្ច ចំពោះជនអនាថាដែលកំពុងស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព និងមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ច។ ក្នុងករណីជនអនាថាមិនទាន់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ, មូលដ្ឋានសុខាភិបាលសាធារណៈ ត្រូវផ្តល់សេវាសុខាភិបាល ហើយត្រូវជូនដំណឹងដល់កន្លែង សំចតសុវត្ថិភាពដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណជនអនាថា។

៤.៥. អភិវឌ្ឍន៍យន្តការសមាហរណកម្មជនអនាថាទៅក្នុងសហគមន៍វិញ

៤.៥.១. ទិដ្ឋភាពទូទៅ និងបញ្ហាប្រឈម

សមាហរណកម្មទៅក្នុងសហគមន៍ ជាដំណាក់កាលនៃការបញ្ជូនជនអនាថាឱ្យទៅរួមរស់ ជួបជុំជាមួយគ្រួសារសាច់ញាតិ នៅក្នុងសហគមន៍វិញ។ បច្ចុប្បន្ន អន្តរាគមន៍នេះនៅមិនទាន់មាន ប្រសិទ្ធភាព ដោយសារយន្តការគ្រប់គ្រង, ការសម្របសម្រួល, និងការតាមដានត្រួតពិនិត្យ មិនទាន់ មានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងមិនទាន់អនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមនីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រងករណី ដែលករណីនេះ ធ្វើឱ្យជនអនាថាវិលត្រលប់មកនៅតាមដងផ្លូវ និងតាមទីសាធារណៈវិញ។ ដើម្បីផ្តល់ដំណោះ ស្រាយលើបញ្ហានេះ, ការបង្កើតយន្តការសមាហរណកម្មទៅក្នុងសហគមន៍វិញមានភាពចាំបាច់ ដោយ យន្តការនេះត្រូវរួមបញ្ចូលទាំងការផ្តល់ការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ និងបំណិនជីវិត ក៏ដូចជាសេវា សង្គមកិច្ច និងសេវាគាំទ្រនានាដែលបុគ្គលត្រូវការ មុននឹងធ្វើសមាហរណកម្មទៅសហគមន៍វិញ ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព។

៤.៥.២. វិធានការចម្បង

- ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ, រាជរដ្ឋាភិបាលដាក់ចេញវិធានការចម្បងៗ ដូចជា៖
- កែលម្អនីតិវិធី និងយន្តការនៃការធ្វើសមាហរណកម្មជនអនាថាទៅក្នុងសហគមន៍វិញ ព្រមទាំង ពង្រឹងការអនុវត្ត។
- រៀបចំក្រុមការងារសមាហរណកម្មជនអនាថាទៅក្នុងសហគមន៍វិញដែលមានតួនាទី និងភារកិច្ច ច្បាស់លាស់ ដោយប្រើប្រាស់សមាសភាពមន្ត្រីអនុវត្ត ឬក្រុមការងារដែលមានស្រាប់។
- រៀបចំផែនការសមាហរណកម្មជនអនាថាទៅក្នុងសហគមន៍វិញ ដោយគិតគូរផ្តល់ការបណ្តុះ- បណ្តាល អប់រំពង្រឹងសមត្ថភាព, ការផ្តល់ឱកាសការងារ, ការផ្តល់លំនៅឋានសមរម្យតាមរយៈ គោលនយោបាយសម្បទានដីសង្គមកិច្ច, និងការផ្តល់ជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ ឬកម្ចីខ្នាតតូចសម្រាប់ ការកសាងអាជីវកម្ម។
- កត់ត្រា ចងក្រងទិន្នន័យ ឬបង្កើតប្រព័ន្ធតាមដានឌីជីថល ដោយកំណត់ស្ថិតភាពច្បាស់លាស់ អំពីចំនួនជនអនាថាដែលត្រូវបានធ្វើសមាហរណកម្មទៅសហគមន៍វិញ ព្រមទាំងទីតាំងការងារ ដែលមានសុវត្ថិភាព និងអត្រានៃការស្តារឡើងវិញជាដើម។
- បង្កើនកិច្ចសហការរវាងស្ថាប័នរដ្ឋ អង្គការដៃគូពាក់ព័ន្ធ វិស័យឯកជន និងសហគមន៍ក្នុង មូលដ្ឋាន ដើម្បីរៀបចំការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ និងបំណិនជីវិត និងឱកាសការងារ ព្រមទាំង ដំណោះស្រាយលំនៅឋានតម្លៃសមរម្យ។
- ពង្រឹងអភិបាលកិច្ច និងយន្តការសម្របសម្រួល ដើម្បីជំរុញការតាមដាន ព្រមទាំងនិង វាយតម្លៃការធ្វើសមាហរណកម្មជនអនាថាទៅសហគមន៍វិញ។

៤.៦. លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងដល់សហគមន៍

៤.៦.១. ទិដ្ឋភាពទូទៅ និងបញ្ហាប្រឈម

ការចូលរួមរបស់សហគមន៍បានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហានៃជនអនាថា និងការលើកកម្ពស់សណ្តាប់ធ្នាប់ និងរបៀបរៀបរយក្នុងសង្គម។ កន្លងមក ប្រជាជនតាមមូលដ្ឋាន

បានចូលរួមយ៉ាងល្អក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា តាមរយៈការជូនដំណឹងដល់សមត្ថកិច្ចអំពី ទឹកនៃឯជនអនាថាធ្វើសកម្មភាពសុំទាន ឬជនវិបល្លាសស្មារតីដើរតែលតោលតាមផ្លូវ និងទីសាធារណៈ ក្នុងគោលបំណងប្រមូលផ្តុំយកទៅធ្វើការអប់រំ និងផ្តល់សេវាសង្គមកិច្ចចាំបាច់នានាជូនដល់ពួកគេ។ បច្ចុប្បន្ន, ប្រជាជនមួយចំនួនធំតែងគិតថាការឱ្យទានដល់ជនអនាថា ជាទង្វើបង្ហាញអំពីទឹកចិត្ត សប្បុរសធម៌ និងចែករំលែកជួយគ្នាក្នុងគ្រាលំបាក ប៉ុន្តែការឱ្យទានដល់ជនអនាថាមិនអាចផ្លាស់ប្តូរ ជីវិតរបស់ពួកគេបានទេ ផ្ទុយទៅវិញ វាជាទង្វើ ឬសកម្មភាពដែលបន្តគាំទ្រឱ្យមានអ្នកសុំទានកើនឡើង ហើយពួកគេមិនព្រមចាកចេញពីជីវិតអនាថា និងមិនទទួលយកសេវាដែលផ្តល់ដោយស្ថាប័នរដ្ឋ និង អង្គការដៃគូ ជាពិសេស កុមារមិនទៅសាលារៀន និងបោះបង់ការសិក្សា ឬទទួលរងអំពើហិង្សាក្នុង រូបភាពផ្សេងៗ។

៤.៦.២. វិធានការចម្បង

- ក្នុងន័យនេះ និងដើម្បីផ្លាស់ប្តូរផ្នត់គំនិតប្រជាជន, រាជរដ្ឋាភិបាលមានវិធានការចម្បង ដូចជា៖
- ផ្សព្វផ្សាយ អប់រំ និងណែនាំដល់សហគមន៍អំពីការលើកកម្ពស់សេចក្តីថ្លៃថ្នូរក្នុងការរស់នៅ សំដៅកាត់បន្ថយភាពអសន្តិសុខ និងភាពឥតសណ្តាប់ធ្នាប់ ព្រមទាំងផលអវិជ្ជមានផ្សេងៗដែល បណ្តាលមកពីបញ្ហាជនអនាថា
- ណែនាំ និងផ្សព្វផ្សាយដល់សហគមន៍ក្នុងការផ្លាស់ប្តូរផ្នត់គំនិតដោយបញ្ឈប់ការឱ្យទានដល់ ជនអនាថាប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ជំនួសដោយការជួយគាំទ្រតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ ដូចជា ផ្តល់ឱកាសការងារ ឬបរិច្ចាគថវិកាទៅកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព និងមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ច របស់រដ្ឋ អង្គការ និងសមាគម នានា ដែលគាំទ្រកុមារ និងគ្រួសាររបស់ពួកគេ
- ផ្សព្វផ្សាយលើកទឹកចិត្តឱ្យប្រជាជនយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការថែទាំសុខភាពផ្លូវចិត្ត និងចេះ ស្វែងរកសេវាប្រឹក្សាពីអ្នកជំនាញក្នុងសហគមន៍ ឬមូលដ្ឋានសុខាភិបាលសាធារណៈ
- លើកទឹកចិត្តសហគមន៍ផ្តល់កិច្ចសហការជាមួយអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធក្នុងការជូនដំណឹងអំពី មុខសញ្ញា និងទីតាំងរបស់ជនអនាថាដើម្បីឱ្យប្រតិបត្តិករចុះអន្តរាគមន៍ទាន់ពេល។

៥. យន្តការជំរុញការអនុវត្តគោលនយោបាយ

ដើម្បីសម្រេចចក្ខុវិស័យ គោលបំណង គោលដៅ និងយុទ្ធសាស្ត្រខាងលើ, យន្តការជំរុញ ការអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា មានដូចខាងក្រោម៖

៥.១. ការអភិវឌ្ឍក្របខណ្ឌគតិយុត្ត

ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ, ការរៀបចំក្របខណ្ឌគតិយុត្តមាន សារៈសំខាន់សម្រាប់កំណត់អំពីវិធាននៃការអនុវត្តទិសដៅគោលនយោបាយដែលបានកំណត់, ការ ដោះស្រាយប្រសគល់បញ្ហា “មេខ្យល់”, ការគ្រប់គ្រង និងការរៀបចំមជ្ឈមណ្ឌលសុខាភិបាល

និងការកិច្ចក្រសួង-ស្ថាប័ន និងការកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងទៀត។ ក្នុងន័យនេះ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងនីតិសម្បទា ត្រូវដឹកនាំ និងសហការជាមួយក្រសួង-ស្ថាប័ន និងភាគីពាក់ព័ន្ធ រៀបចំដាក់ចេញនូវ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តចាំបាច់មួយចំនួន ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ដូច ខាងក្រោម៖

- រៀបចំអនុក្រឹត្យស្តីពីកិច្ចគាំពារ និងគ្រប់គ្រងជនអនាថា
- កន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព និងមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចរបស់រដ្ឋ អង្គការ សមាគម និងវិស័យ ឯកជន ត្រូវរៀបចំ និងកែសម្រួលនូវលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត ដោយត្រូវឆ្លងកាត់កិច្ចប្រជុំពិភាក្សា អន្តរក្រសួង និងការយល់ស្របពីគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័ន និងភាគីពាក់ព័ន្ធ។
- រៀបចំ និងកែសម្រួលបទដ្ឋានគតិយុត្តស្តីពីក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ សម្រាប់កម្លាំងសេវាសង្គម ដែលអនុវត្តការងារដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ដោយមានបញ្ញត្តិទណ្ឌកម្មវិន័យ ស្របតាម ច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ពិសេសករណីមន្ត្រីអនុវត្ត ខាងលើប្រព្រឹត្តខុសនឹងក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈនេះ។
- រៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលកំណត់អំពីវិធានការរដ្ឋបាលចំពោះសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹង ការរើអង្គាសថវិកាដែលគ្មានការអនុញ្ញាត។
- រៀបចំអន្តរាគមន៍ និងចាត់វិធានការផ្នែកច្បាប់ និងរដ្ឋបាលពាក់ព័ន្ធចំពោះសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹង ការចងក្រង ឬប្រមូលផ្តុំជនអនាថាជាក្រុម (មេខ្យល់), ការដឹកជញ្ជូនក្រុមប្រឹក្សាម្ចាស់ពលកម្ម ឬផ្លូវភេទ, ឬការប្រើអំពើហិង្សាលើកុមារ ស្ត្រី ជនមានពិការភាព និងមនុស្សវ័យចាស់ ក្នុង រូបភាពផ្សេងៗដែលជាកម្មវត្ថុនៃការរំលោភបំពានសិទ្ធិមនុស្ស។
- រៀបចំលិខិតគតិយុត្តដទៃទៀតសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា តាមការចាំបាច់។

៥.២. យន្តការស្ថាប័ន និងយន្តការសម្របសម្រួលក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយ

ដើម្បីជំរុញការអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងប្រសិទ្ធផល, ការចូលរួមផ្តល់ពីគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ទាំង ថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានភាពចាំបាច់ ដើម្បីរៀបចំវិធានការល្អិតល្អន់ និងផែនការសកម្មភាព ឱ្យបានច្បាស់លាស់ ម៉ត់ចត់ និងចំគោលដៅ។ ទន្ទឹមនេះ, យន្តការសម្របសម្រួលកិច្ចសហការរវាង ក្រសួង-ស្ថាប័នគ្រប់កម្រិត និងភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ ក៏មានភាពចាំបាច់ ផងដែរ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ការកិច្ចដឹកនាំការអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការ គ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ជូនក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដោយមានកិច្ចសហការពីក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ពិសេសរដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្ត ដែលជាបេតិកភ័យ ដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថាផ្ទាល់ តាមរយៈយន្តការសម្របសម្រួលដែលមានស្រាប់។ យន្តការសម្របសម្រួល គណៈកម្មាធិការជាតិដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា (គ.ជ.អ) និងអនុគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយ

បញ្ហាជនអនាថា រាជធានី-ខេត្ត (អ.គ.អ) ដែល គ.ជ.អ និង អ.គ.អ អាចត្រូវបានកែសម្រួលតាមភាពចាំបាច់។

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា មានភារកិច្ច ដូចខាងក្រោម៖

- ដឹកនាំ និងសម្របសម្រួលជាមួយគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក្នុងការរៀបចំផែនការសកម្មភាព និងផែនការថវិកាជាក់លាក់ សម្រាប់រយៈពេល៣ឆ្នាំរំកិល ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តវិធានការចម្បង ដែលបានកំណត់ក្នុងគោលនយោបាយនេះ ដោយកំណត់សកម្មភាពអាទិភាពជាក់លាក់ និងសូចនាករដែលវាស់វែងបាន ព្រមទាំងរៀបចំរបាយការណ៍វឌ្ឍនភាពប្រចាំឆ្នាំជូនក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម។
- កែលម្អ និងពង្រឹងយន្តការសម្របសម្រួលនៃគណៈកម្មាធិការជាតិដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា (គ.ជ.អ) និងអនុគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា រាជធានី-ខេត្ត (អ.គ.អ) ព្រមទាំងធ្វើការផ្សព្វផ្សាយឱ្យភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ បានជ្រាបច្បាស់អំពីតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការ និងអនុគណៈកម្មាធិការនេះ។
- ដឹកនាំកិច្ចប្រជុំគណៈកម្មាធិការជាតិដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា (គ.ជ.អ) ជាប្រចាំ ដើម្បីជំរុញការអនុវត្តគោលនយោបាយ រួមទាំងការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីអនុគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា រាជធានី-ខេត្ត (អ.គ.អ)។
- គ្រប់គ្រង ចាត់ចែង និងតាមដានការងារដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ដោយសហការជាមួយរដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្តដែលជាស្ថាប័នទទួលបន្ទុកការប្រមូលផ្តុំជនអនាថានៅតាមមូលដ្ឋានការគ្រប់គ្រងកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព និងសហការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋម។
- សហការជាមួយអគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម ក្នុងការរៀបចំយន្តការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តគោលនយោបាយ, ការផ្តល់របាយការណ៍វឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្ត, និងការជំរុញការអនុវត្តវិធានការដែលមានវឌ្ឍនភាពយឺត ឬមិនមានវឌ្ឍនភាព។

៥.៣. ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស និងធនធានហិរញ្ញវត្ថុ

៥.៣.១. ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស

ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្សត្រូវធ្វើឡើងនៅគ្រប់កម្រិត ដែលរួមមាន៖

- ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដោយសហការជាមួយក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្សគ្រប់កម្រិត ទាំងកម្រិតគោលនយោបាយ និងកម្រិតប្រតិបត្តិ ដោយរៀបចំគ្រូបង្គោល និងឯកសារបណ្តុះបណ្តាលលម្អិតគ្រប់កម្រិត ព្រមទាំងត្រូវផ្តល់ឯកសារបណ្តុះបណ្តាលទាំងនោះ ជូនស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធគ្រប់កម្រិត។

- វគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងឯកសារបណ្តុះបណ្តាលត្រូវរៀបចំឱ្យមានលក្ខណៈជាជំហានៗ សម្រាប់ ភាពងាយយល់ដល់អ្នកអនុវត្តនៅគ្រប់កម្រិត ហើយមេរៀនគួរត្រូវបានរក្សាទុកនៅបណ្ណសារ កណ្តាលសម្រាប់ងាយស្រួលស្វែងរក និងទាញយកមកប្រើប្រាស់។
- អនុគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា រាជធានី-ខេត្ត ត្រូវទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល ពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តវិធានការ, ការរៀបចំផែនការសកម្មភាព, បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសម្រាប់ ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ, យន្តការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ជនអនាថា និងការគ្រប់គ្រងករណី ជនអនាថាទៅតាមប្រភេទដែលបានកំណត់, វិធីសាស្ត្រក្នុងការសម្របសម្រួលផ្តល់ការគាំទ្រនានា ដល់មន្ត្រីអនុវត្តនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិគ្រប់កម្រិត ព្រមទាំងជាមួយដៃគូ និងវិស័យឯកជននានា។
- រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិគ្រប់កម្រិត, កម្លាំងសេវាសង្គមកិច្ច, មន្ត្រី និងបុគ្គលិកសង្គមកិច្ចគ្រប់ផ្នែក, និងបុគ្គលិកសង្គមកិច្ចរបស់អង្គការ សមាគមនានា និងវិស័យឯកជន ដែលទទួលបន្ទុកការងារ នៅកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព និងមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចនានា, ការងារបញ្ជូនបន្ត និង ការងារដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថាដោយផ្ទាល់ផ្សេងទៀត ត្រូវទទួលបានការណែនាំ និង បណ្តុះបណ្តាលអំពីនីតិវិធី, ក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ, ជំនាញកំណត់អត្តសញ្ញាណ, ជំនាញគ្រប់គ្រង ករណី, ជំនាញចិត្តសង្គម, ការប្រាស្រ័យទាក់ទង, សេវាថែទាំ និងព្យាបាល ព្រមទាំងបច្ចេកទេស ពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់សេវាផ្សេងៗ ដូចជាការគាំទ្រការស្នាក់នៅតាមកន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព, យន្តការគ្រប់គ្រង, ផែនការសមាហរណកម្ម, ការកត់ត្រាចងក្រងទិន្នន័យ, និងការប្រើប្រាស់ ប្រព័ន្ធតាមដានឌីជីថល ក៏ដូចជាចំណេះដឹង លើការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការធ្វើ សមាហរណកម្មជនអនាថាទៅសហគមន៍។

៥.៣.២. ធនធានហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រភពធនធានហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់អនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយ បញ្ហាជនអនាថា បានមកចំការរដ្ឋ, ហិរញ្ញប្បទានពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍, វិស័យឯកជន, និងប្រភពស្របច្បាប់ផ្សេងទៀត តាមរយៈការកៀរគរទាំងធនធានហិរញ្ញវត្ថុ, បច្ចេកទេស, ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសម្ភារៈផ្សេងៗ។

៥.៤. ការរៀបចំផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ការអនុវត្តគោលនយោបាយ

ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ, ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវរៀបចំផែនការសកម្មភាព ៣ឆ្នាំ រំកិល ដោយមានការកំណត់សូចនាករ សមិទ្ធកម្មគន្លឹះច្បាស់លាស់ ដែលអាចវាស់វែងបាន ដោយពិចារណាគ្រប់ទិដ្ឋភាព ផ្នែកលើការវិភាគ ស្ថានភាពជាក់ស្តែង ការពិគ្រោះយោបល់ និងកិច្ចសហការជាមួយគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ឱ្យបានទូលំទូលាយ ជាពិសេសរដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្ត។ ផែនការសកម្មភាព ៣ឆ្នាំ រំកិលនេះ ត្រូវឆ្លុះបញ្ចាំងពីការងារសម្រាប់ វែងឆ្ងាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការបន្តថែរក្សាឧត្តមប្រយោជន៍ជាតិ, សណ្តាប់ធ្នាប់

សោភ័ណភាព, សេចក្តីថ្លៃថ្នូរសង្គម, ព្រមទាំងរួមចំណែកដល់ការគាំពារសុខុមាលភាពជនអនាថា ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយត្រូវឆ្លើយតបនឹងយុទ្ធសាស្ត្របញ្ជាកោណ-ដំណាក់កាលទី១, ផែនការ យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍជាតិ ព្រមទាំងត្រូវអនុវត្តក្នុងក្របខណ្ឌកម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលផងដែរ។

៦. ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថា ឱ្យមាន ប្រសិទ្ធភាព ចាំបាច់ត្រូវមានយន្តការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តគោលនយោបាយ។ ទន្ទឹមនេះ ដោយគោលនយោបាយនេះជាឯកសាររស់ ដែលនឹងត្រូវបន្តពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ក៏ដូចជា ផ្ទៀងផ្ទាត់នឹងស្ថានភាពជាក់ស្តែង និងបរិបទរបស់កម្ពុជា ជាប្រចាំ, គោលនយោបាយនេះនឹងត្រូវ បានវាយតម្លៃកម្មវិធាន ក្នុងកម្រិតយុទ្ធសាស្ត្រ រៀងរាល់ ៣ឆ្នាំម្តង ដើម្បីពិនិត្យលើភាពជាប់ពាក់ព័ន្ធ ព្រមទាំងធ្វើការកែលម្អយុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធានការចម្បង ឱ្យបានទាន់ពេល។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល ប្រគល់ភារកិច្ចការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តគោលនយោបាយនេះ ជូនក្រុមប្រឹក្សា ជាតិគាំពារសង្គម ដែលមានអគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម ជាសេនាធិការ ដោយ ត្រូវអនុវត្តភារកិច្ច ដូចខាងក្រោម៖

- ដឹកនាំ និងសម្របសម្រួលជាមួយគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ពិសេសក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដើម្បីរៀបចំយន្តការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ កម្មវិធានក្នុងកម្រិតយុទ្ធសាស្ត្រ ដោយមានការកំណត់ស្តុចនាករសមិទ្ធកម្មគន្លឹះ ដែលអាច វាស់វែងបាន និងក្របខណ្ឌពេលជាក់លាក់។
- តាមដាន និងវាយតម្លៃវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធានការចម្បង ដែលបាន ដាក់ចេញក្នុងគោលនយោបាយនេះ និងសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួង-ស្ថាប័នទទួលបន្ទុក ដើម្បីជំរុញការអនុវត្តវិធានការដែលមានវឌ្ឍនភាពយឺត ឬមិនមានវឌ្ឍនភាព។
- ទទួលបានរបាយការណ៍វឌ្ឍនភាពប្រចាំឆ្នាំពីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដើម្បីពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងរាយការណ៍ជូនក្រុមប្រឹក្សាជាតិគាំពារសង្គម។
- តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ និងវិធានការចម្បង និងស្នើកែសម្រួលជាប្រចាំ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងបរិបទជាក់ស្តែង ស្របតាមការវិវត្តរបស់សង្គមជាតិ ក្នុងន័យធានាឱ្យ បាននូវវឌ្ឍនភាព សង្គតិភាព និងប្រសិទ្ធភាពការងារ។
- វាយតម្លៃកម្មវិធានក្នុងកម្រិតយុទ្ធសាស្ត្រ រៀងរាល់ ៣ឆ្នាំម្តង ដោយតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យ ផែនការសកម្មភាពរៀងរាល់ឆ្នាំ។

៧. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

គោលនយោបាយនេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីការប្តេជ្ញាចិត្ត និងការយកចិត្តទុកដាក់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថាដែលជាបញ្ហាសង្គមដ៏ស្មុគស្មាញ និងចាក់ស្រែះ។ តាមរយៈ ការដាក់ចេញនូវយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ៗ និងយន្តការជំរុញការអនុវត្ត រួមមានការរៀបចំប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ច, ការរៀបចំប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងទិន្នន័យជនអនាថា និងយន្តការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនអនាថា, ការពង្រឹង សេវាស្តារនីតិសម្បទានៅតាមមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ច, ការជំរុញយន្តការសមាហរណកម្ម ជនអនាថាទៅក្នុងសហគមន៍វិញ, យន្តការជំរុញជនអនាថាឱ្យទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីប្រព័ន្ធគាំពារ សង្គម, ការអភិវឌ្ឍក្របខណ្ឌគតិយុត្ត, ព្រមទាំងយន្តការស្ថាប័ន និងយន្តការសម្របសម្រួលក្នុង ការអនុវត្ត, គោលនយោបាយនេះនឹងក្លាយជាឧបករណ៍ដ៏មានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការចូលរួមលើកកម្ពស់ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ និងជាពិសេស ផ្តល់ការគាំពារដល់ជនអនាថាដែលជា ជនរងគ្រោះ ជនងាយរងគ្រោះ និងជនក្រីក្រ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងសមធម៌ ដោយឈរលើ ស្មារតី “មិនបោះបង់ពលរដ្ឋណាម្នាក់” ដើម្បីលើកស្ទួយជីវភាព និងសុខុមាលភាព ព្រមទាំងជំរុញ ការចាកចេញពីភាពក្រីក្រ។

ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ទាមទារឱ្យមានការចូលរួម គាំទ្រ សហការពេញលេញពីក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ទាំងថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ វិស័យឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងភាគីពាក់ព័ន្ធ។ រាជរដ្ឋាភិបាលជឿជាក់យ៉ាងមុតមាំថា ក្រសួង- ស្ថាប័ន និងក្រុមការងារពាក់ព័ន្ធជាពហុវិស័យទាំងអស់រួមគ្នាសហការ ជំរុញ គាំទ្រ ផ្សព្វផ្សាយ និង អនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីការគ្រប់គ្រង និងការដោះស្រាយបញ្ហាជនអនាថានេះឱ្យសកម្ម មាន ភាពប្រទាក់ក្រឡា និងបំពេញឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងស្មារតីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់។

៨. សន្ទនាសង្គម

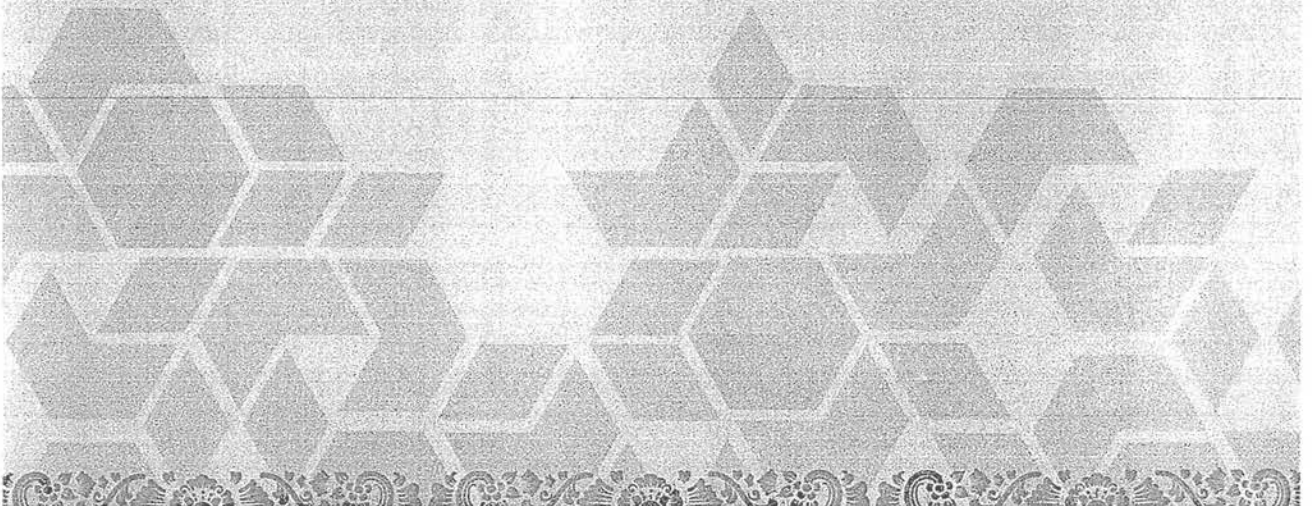
- កន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព សំដៅលើកន្លែងដែលផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្នសម្រាប់ជនអនាថា ដែលគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋបាលរាជធានី-ខេត្ត ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋម (ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៧២ម៉ោង) មុននឹងបញ្ជូនបន្តទៅទទួលសេវាចាំបាច់នៅតាមមជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ចផ្សេងៗ។
- មជ្ឈមណ្ឌលឯកទេសសង្គមកិច្ច សំដៅលើមជ្ឈមណ្ឌលដែលផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅ អាហារហូបចុក បណ្តុះបណ្តាលជំនាញខ្លីៗ និងបំណិនជីវិត និងសេវាឯកទេសដល់ជនអនាថា ដែលអនុវត្តដោយអ្នកអាជីពសង្គមកិច្ច និងអ្នកអាជីពសង្គមកិច្ចរង មានចំណេះដឹងនិងជំនាញ និងក្រុមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ។
- ការគ្រប់គ្រងករណី សំដៅដល់ដំណើរការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន ស្ថានភាព បញ្ហាប្រឈម និងតម្រូវការរបស់ជនអនាថាចាប់ពីការប្រមូលផ្តុំជនអនាថាមកដល់កន្លែងសំចតសុវត្ថិភាព រហូតដល់ការអនុវត្តយន្តការសមាហរណកម្មជនអនាថាទៅក្នុងសហគមន៍ ដែលដំណើរការមានដូចខាងក្រោម៖
  - ១. ការទទួល និងកំណត់អត្តសញ្ញាណជនអនាថា
  - ២. ការប៉ាន់ប្រមាណ (បឋម និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ) ជនអនាថា និងគ្រួសារ រួមទាំងការរៀបចំសន្និសីទករណីជនអនាថា
  - ៣. ការរៀបចំផែនការករណីជនអនាថា
  - ៤. ការអនុវត្តផែនការករណីជនអនាថា
  - ៥. ការតាមដាន និងត្រួតពិនិត្យផែនការករណីជនអនាថា និង
  - ៦. ការបិទករណីជនអនាថា។
- កម្លាំងសេវាសង្គម សំដៅដល់ជនទាំងឡាយណា ទាំងមន្ត្រីរាជការ បុគ្គលិកសមាគម និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល វិស័យឯកជន និងរូបវន្តបុគ្គល ទោះជាអ្នកអាជីព អ្នកអាជីពរង ឬអ្នកមានជំនាញច្បាស់លាស់ផ្នែកការងារសង្គមកិច្ច ដោយយកកម្រៃ ឬមិនយកកម្រៃ ធ្វើការដើម្បីធានាបាននូវការអភិវឌ្ឍសុខុមាលភាពរបស់អតិថិជន។ កម្លាំងសេវាសង្គមត្រូវមានគុណតម្លៃស្នូលរបស់ខ្លួន ៣យ៉ាង រួមមានការគោរពសិទ្ធិនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស យុត្តិធម៌សង្គម និងសុចរិតភាពវិជ្ជាជីវៈ។ កម្លាំងសេវាសង្គមមានប្រភេទដូចខាងក្រោម៖
  - អ្នកអាជីពសង្គមកិច្ច៖ ជាអ្នកដែលមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈក្នុងការផ្តល់សេវាសង្គមកិច្ចទាំងមូល។ អ្នកអាជីពសង្គមកិច្ចត្រូវមានសញ្ញាបត្រសង្គមកិច្ចដោយមានការទទួលស្គាល់ពីរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងមានអាជ្ញាបណ្ណទទួលស្គាល់ដោយស្ថាប័នទទួលបន្ទុកសង្គមកិច្ច។
  - អ្នកអាជីពសង្គមកិច្ចរង៖ ជាអ្នកដែលធ្វើការអមជាមួយ ឬជួយការងាររបស់អ្នកអាជីពសង្គមកិច្ច។ អ្នកអាជីពសង្គមកិច្ចរង ត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលឱ្យបំពេញមុខងារជាក់លាក់មួយចំនួន ប៉ុន្តែមិនតម្រូវឱ្យមានការបញ្ជាក់ ឬផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណទទួលស្គាល់ពីរាជរដ្ឋាភិបាល។

សាធារណៈផ្នែកសង្គមកិច្ច ដូចអ្នកអាជីពសង្គមកិច្ចនោះទេ តែក្នុងមុខងារខ្លះតម្រូវឱ្យមានសញ្ញាបត្រឯកទេស។

- អ្នកសង្គមកិច្ចបឋម៖ ជាអ្នកដែលកំពុងធ្វើការក្នុងផ្នែកសង្គមកិច្ច ឬជាអ្នកស្ម័គ្រចិត្ត ដែលភាគច្រើនធ្វើការនៅសហគមន៍ ដោយមានការជួយគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសពីអ្នកអាជីពសង្គមកិច្ច ឬអ្នកអាជីពសង្គមកិច្ចរង។ អ្នកសង្គមកិច្ចបឋម បម្រើដល់តម្រូវការរបស់អតិថិជន រួមទាំងកុមារ និងគ្រួសារ ជាពិសេសនៅក្នុងកន្លែងដែលប្រព័ន្ធសុខុមាលភាពសង្គមមិនទាន់បានបង្កើត ឬមានកម្រិតនៅឡើយ។
- អ្នកសង្គមកិច្ចសម្ព័ន្ធ៖ ជាអ្នកដែលផ្តល់សេវាសង្គម ប៉ុន្តែត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងវិស័យផ្សេងទៀតដូចជា ការអប់រំ សុខភាព ឬយុត្តិធម៌។ ឧទាហរណ៍ រួមមាន គិលានុបដ្ឋាយិកា មេធាវី វេជ្ជបណ្ឌិត និងគ្រូបង្រៀន និងអ្នកផ្សេងទៀត។ បុគ្គលិកសម្ព័ន្ធសង្គមកិច្ចអនុវត្តមុខងារជាច្រើន ដែលធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដល់ការគាំទ្រ ឬសម្របសម្រួលមុខងារដែលអនុវត្តដោយកម្លាំងសេវាសង្គមផ្សេងទៀត។

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ : ៤០៦ អនក្រ.តត

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការតែងតាំងមន្ត្រីរាជការ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨២៣/១៩៨១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២២៤/២០៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩២៤/១១៦៩ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១២៤/១៤៧៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២៣៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២៥ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១១៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការកំណត់រចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងនិងមុខតំណែងក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងនៃក្រសួង ស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិនិងថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ

សម្រេច

មាត្រា ១ .-

ត្រូវបានតែងតាំងលោក **យិន ចំរើន** អគ្គលេខ ១៧៤២១០០១៣៧ ឋាននរស័ក្តិឧត្តមមន្ត្រី ថ្នាក់លេខ ៣ នៃក្របខណ្ឌមន្ត្រីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល ជាប្រធាននាយកដ្ឋានធនធានមនុស្ស របស់ក្រសួងសុខាភិបាល ជំនួសលោក កុំ សំសុង ដែលបានចូលនិវត្តន៍។

មាត្រា ២ .-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមុខងារសាធារណៈ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់គ្រង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ និងសាមីខ្លួនត្រូវទទួលបន្ទុក អនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ថ្ងៃចន្ទ ៣ រោច ខែពិសាខ ឆ្នាំមមី អដ្ឋស័ក ព.ស.២៥៧០
ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៤ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០២៦

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្រេចដោយប្រធានាធិបតី ហ៊ុន ម៉ាណែត

- កន្លែងទទួល៖**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
  - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
  - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
  - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
  - ខុទ្ទកាល័យសម្តេចមហាបវរវេជ្ជបតីនាយករដ្ឋមន្ត្រី
  - ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
  - ដូចមាត្រា២
  - រាជកិច្ច
  - ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

**សេចក្តីសម្រេច
ស្តីពី**

**ការបញ្ចូលក្របខ័ណ្ឌ និងប្រគល់ឋានន្តរស័ក្តិ នាយទាហាន
រាជរដ្ឋាភិបាល**

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ: ៤៦ សណ/.....

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨២៣/១៩៨១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២២៤/២០៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩២៤/១១៦៩ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១២៤/១៤៧៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/១១៩៧/០៥ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈទូទៅចំពោះយោធិន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០១/២៣៧ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ ស្តីពីការកែសម្រួលតួនាទីភារកិច្ច និងរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងរបស់អគ្គបញ្ជាការដ្ឋាន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៦៥អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងការពារជាតិ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

សម្រេច

ប្រការ១ : _

ត្រូវបានបញ្ចូលក្របខ័ណ្ឌ និងប្រគល់ឋានន្តរស័ក្តិ ថ្នាក់អនុសេនីយ៍ឯក នាយទាហាន នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ជូនលោក **ជុំ ឈឹន** អតីតយោធារសេនាធំលេខ៩១ ចំណុះយោធាខេត្តកោះកុង ។

ប្រការ២:

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ អគ្គមេបញ្ជាការ នៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្ត សេចក្តីសម្រេចនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួនចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ថ្ងៃពុធ ១២ រោច ខែ ពិសាខ ឆ្នាំមមី អដ្ឋស័ក ព.ស.២៥៧០
ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០២៦

សម្តេចមហាបវរធិបតី ហ៊ុន ម៉ាណែត

- កន្លែងទទួល:**
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
  - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
  - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
  - អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
  - ឧទ្ធរណ៍យសម្តេចមហាបវរធិបតីនាយករដ្ឋមន្ត្រី
  - ឧទ្ធរណ៍យឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
  - ដូចប្រការ២
  - រាជកិច្ច
  - ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

លេខ ០៧៧ អនក្រ.បក.សហវ. ០៧៧ អនក្រ.បក.សហវ. ០៧៧ អនក្រ.បក.សហវ.

ប្រកាសអនុក្រសួង

ស្តីពី

ការបង្កើតរដ្ឋធម្មនុញ្ញ

នៅតុលាការកំពូល និង មហាអយ្យការ អមតុលាការកំពូល

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី

តុលាការកំពូល និង មហាអយ្យការ

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

អមតុលាការកំពូល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨២៣/១៩៨១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២២៤/២០៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩២៤/១១៦៩ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួល និងតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១២៤/១៤៧៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួល និងតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧១៤/០១៥ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គតុលាការ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣២៣/០០១ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨២២/០១០ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២២ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

271

- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦សស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣១៣/០០៤ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការធ្វើវិសោធនកម្មមាត្រា៩ និងមាត្រា១០នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២២៥/០៤០ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២៦
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២៨៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងថវិកានិងគណនេយ្យសាធារណៈ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៧២ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២២ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៣៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការបង្កើតនិងការបំពេញបន្ថែមអត្តនាយកដ្ឋានសេដ្ឋកិច្ចដ៏ថែមលើឱស្តីតនៅក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៥៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការកែសម្រួលមាត្រា៥០ មាត្រា៥១ មាត្រា៥២ និងមាត្រា៥៣ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ៤៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២២ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២៥៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការបង្កើតនិងការបំពេញបន្ថែមអត្តនាយកដ្ឋានបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ឱស្តីតនៅក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីគុណវុឌ្ឍិវិជ្ជាជីវៈជំនាញហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
- បានឃើញបទបញ្ជាលេខ ០៤ បប ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពីការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញប្រកាសលេខ ៥៤៤ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២១ ស្តីពីសិទ្ធិអំណាចការទទួលខុសត្រូវនិងនីតិវិធីអនុវត្តថវិការបស់អង្គការថវិកា
- បានឃើញប្រកាសលេខ ១១៥៨ សហវ.ប្រក.អតន ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២៥ ស្តីពីការដាក់ឱ្យអនុវត្តចំណាត់ថ្នាក់សេដ្ឋកិច្ចនៃមាតិកាថវិការបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិនិងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- បានឃើញប្រកាសលេខ ៩៧៤ សហវ.ប្រក.អតន ចុះថ្ងៃទី១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២៥ ស្តីពីនីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រងរដ្ឋទេយ្យចំណូលសម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គការសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល និង រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ
- បានឃើញប្រកាសលេខ ១២១២ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៧ ស្តីពីការអនុវត្តមតិកាគណនីនៃប្លង់គណនេយ្យសាធារណៈ
- បានឃើញប្រកាសលេខ ១០៦៥ សហវ.ប្រក.អថ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២៥ ស្តីពីការប្រគល់កាតព្វកិច្ចប្រមូលចំណូលថវិកាថ្នាក់ជាតិសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ២០២៦

-យោងតម្រូវការចាំបាច់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និង គុណាការកំពូល និងមហាអយ្យការ អមគុណាការកំពូល

សម្រេច

ប្រការ១...

ត្រូវបានបង្កើតរដ្ឋទេយ្យចំណូលនៅគុណាការកំពូល និង មហាអយ្យការអមគុណាការកំពូល ដើម្បីធ្វើការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធផ្សេងៗ។ បញ្ជីរាយប្រភេទចំណូលដែលត្រូវបង្កើតរដ្ឋទេយ្យចំណូលឆ្នាំ២០២៦ មានដូចខាងក្រោម៖

១. អនុគណនី៧៣០២៦ ចំណូលពីប្រដាប់ក្តី ចំនួនទឹកប្រាក់ ១ ១៦០ ០០០ ០០០ រៀល។

ប្រការ២..

ចំនួនទឹកប្រាក់អតិបរមា ដែលអនុញ្ញាតទុកនៅក្នុងបេឡាមានកំណត់ត្រឹមចំនួន ២ ០០០ ០០០ រៀល។

ប្រការ៣..

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងប្រកាសនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ៤..

អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានរតនាគារជាតិ អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ និងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ប្រធានគ្រប់អង្គភាពក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងគុណាការកំពូល និងមហាអយ្យការអមគុណាការកំពូលត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តប្រកាសអន្តរក្រសួងនេះដូចមានចែងក្នុងប្រការ១ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។

ថ្ងៃ ២៥ ខែ កើត ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២៦ ព.ស. ២៥៧០
ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០២៦

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

អគ្គបណ្ឌិតសភាចារ្យ រូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

ប្រធានគុណាការកំពូល

ស៊ី កេង

កន្លែងទទួល៖

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ឧទ្ធរណ៍យសម្តេចមហាបវរវេជ្ជបតីនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ឧទ្ធរណ៍យឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចប្រការ៤
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

សូមរក្សាសិទ្ធិនិងបោះពុម្ពដោយនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច នៃ
អគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ចនិងបណ្ណសារជាតិ
ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី